

Bestemmingsplan met pdf-bestanden

Dit document maakt onderdeel uit van een (ouder) bestemmingsplan dat op internet (alleen) als pdf beschikbaar is.

Op het grondgebied van de gemeente Rheden zijn verschillende bestemmingsplannen geldend. Sinds 2010 worden bestemmingsplannen digitaal vastgesteld en zijn digitaal beschikbaar gesteld op www.ruimtelijkeplannen.nl.

Sommige van de geldende gemeentelijke bestemmingsplannen zijn nog vóór die tijd vastgesteld. Dit zijn de zogenaamd analoge (papieren) bestemmingplannen.

Ook die bestemmingsplannen zijn digitaal te raadplegen op www.ruimtelijkeplannen.nl. Na inwerkingtreding van de Omgevingswet is dit raadpleegbaar via 'Regels op de Kaart' op <https://omgevingswet.overheid.nl/home>.

Bestemming(en) alleen zichtbaar in de pdf-bestanden

De bestemmingen van locaties zijn in analoge bestemmingsplannen niet direct zichtbaar door op een bepaalde locatie te klikken. De bestemming van een bepaalde locatie is wel te vinden op de plankaart in het pdf bestand.

Let op! Het gebied waar het bestemmingsplan van kracht is, kan gewijzigd zijn!

Na de vaststelling van het analoge bestemmingsplan kan voor een of meer delen van het gebied een nieuw digitaal bestemmingsplan (of later: omgevingsplan) zijn vastgesteld. Het nieuwe (digitale) plan vervangt dan op dat onderdeel het analoge plan. Dit is helaas niet te zien op de analoge plankaart of te lezen in de voorschriften van de pdf.

Het pdf-bestand van de plankaart van het papieren bestemmingsplan is hierop **niet** (/niet altijd) aangepast. Raadpleeg in ieder geval www.ruimtelijkeplannen.nl om voor een bepaalde locatie te bepalen of er een later vastgesteld digitaal bestemmingsplan geldt. Of, na inwerkingtreding van de Omgevingswet, raadpleeg het omgevingsplan op <https://omgevingswet.overheid.nl/home>.

Het pdf-bestand kan ook slechts een selectie/uitreksel van het bestemmingsplan zijn

De weergave van het analoge plan in het pdf-bestand is soms aangepast. Bijvoorbeeld bij omvangrijke plannen door delen weg te laten die niet meer in werking zijn.

Het papieren exemplaar is leidend bij dit bestemmingsplan

Het pdf-bestand is samen met andere pdf-bestanden op deze website slechts een weergave van het bestemmingsplan zoals dat in papieren vorm is vastgesteld. Het vastgestelde papieren bestemmingsplan kunt u bij de gemeente inzien. Belangrijk om te weten is dat dit papieren bestemmingsplan het geldende plan is, dus niet het pdf-bestand.

Bij eventuele verschillen of onduidelijkheden met de pdf-bestanden is het papieren plan, zoals dat bij de gemeente ter inzage ligt, leidend: dat bepaalt welke bestemmingsregels waar gelden. Aan het pdf-bestand kunnen daarom ook geen rechten worden ontleend.

INHOUDSOPGAVE TOELICHTING

HOOFDSTUK I	ALGEMEEN	4
1.1	Inleiding	4
1.2	Ligging en begrenzing	4
1.3	Het bestemmingsplan van 1975	4
1.4	Doel en karakter van het plan	5
1.5	Opzet van de toelichting	6
HOOFDSTUK 2	BESCHRIJVING VAN HET PLANGEBIED	7
2.1	Algemeen	7
2.2	Functie-inventarisatie	8
2.3	Landschapsinventarisatie	20
2.3.1	Algemeen	20
2.3.2	Landschappelijke en ecologische beschrijving plangebied	21
2.3.3	Cultuurhistorische beschrijving	39
HOOFDSTUK 3	HET PLANOLOGISCH KADER EN HET BELEID	42
3.1	Algemeen	42
3.2	Rijksoverheid	42
3.2.1	Vierde Nota Ruimtelijke Ordening	42
3.2.2	Nationaal Milieubeleidsplan + (NMP +)	44
3.2.3	Natuurbeleidsplan	44
3.2.4	Structuurschema Groene Ruimte (PKB)	46
3.2.5	Relatienota	48
3.2.6	Tweede Structuurschema verkeer en vervoer	49
3.2.7	Bosbeleidsplan	50
3.3	Provinciaal beleid	51
3.3.1	Streekplan	51
3.3.2	Beleidsplan uiterwaarden	52
3.3.3	Regionaal Bosplan zuid-oost Veluwe	53
3.3.4	Integraal Waterbeheersplan	53
3.4	Gemeentelijk beleid	53
3.4.1	Landschapsbeleidsplan	53
3.4.2	Groenstructuurplan	60
3.4.3	Recreatie en toerisme	61
3.4.4	Vrijkomende agrarische bebouwing	67
3.4.5	Landbouw	68
3.4.6	Overige functies en bedrijvigheid	69
3.4.7	Buiten het bestemmingsplan gehouden gebieden	70

HOOFDSTUK 4	RELATIE GEBIEDSWAARDERING BESTEMMINGEN EN AANLEGVERGUNNINGEN	72
4.1	Inleiding	72
4.2	Agrarisch gebied met landschappelijke waarde (Al)	73
4.3	Agrarisch gebied met landschappelijke en natuur- waarde (Aln)	74
4.4	Natuurgebied met agrarisch gebruik (Na)	75
4.5	Natuurgebied (N)	75
4.6	Multifunctioneel Bos (Bm)	76
4.7	Aanlegvergunning, onderhoud en beheer	77
HOOFDSTUK 5	OVERWEGINGEN M.B.T. HET MILIEU	79
5.1	Algemeen	79
5.2	Zonering Relatie RO-milieu	80
5.3	Richtlijnen en de Interimwet Ammoniak en veehouderij	81
5.3.1	De Interimwet ammoniak en veehouderij	82
5.3.2	Richtlijn 'Veehouderij en Hinderwet'	83
5.4	Gevolgen voor het bestemmingsplan	84
5.4.1	Algemeen	84
5.4.2	Grondgebonden en niet-grondgebonden agrarische bedrijven	84
5.4.3	Relatie bouw-/milieuvergunning	85
5.4.4	Mestopslag	87
5.4.5	Wet Bodembescherming en de grondwaterproblematiek	88
5.4.6	Gebiedsgericht beleid	89
5.5	Geluidhinder	90
5.5.1	Algemeen	90
5.5.2	Zones en normen in het bestemmingsplan	90
5.5.3	Akoestische berekeningen	93
5.5.4	Railverkeer	93
5.5.5	Ontheffingsprocedure Hof te Dieren	93
HOOFDSTUK 6	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	95
HOOFDSTUK 7	TOELICHTING OP DE VOORSCHRIFTEN EN PLANKAART	96
7.1	Algemeen	96
7.2	Het plan	96
7.2.1	Onderscheid Hoofd- en overige bestemmingen	96
7.2.2	Bescherming van het milieu	98
7.2.3	Plankaart	99
7.2.4	De gebruiksbepalingen en aanlegvergunningenstelsel	99
7.2.5	Vrijstellings-, wijzigings- en uitwerkingsprocedures	102
7.2.6	Artikelgewijze behandeling	103
HOOFDSTUK 8	ARTIKEL 10 BRO-OVERLEG EN INSPRAAK- RESULTATEN	120
8.1	Artikel 10 Bro-overleg	120
8.2	Inspraak	147

Goedkeuring ONTHOUDEN aan:

a de bestemming "groenvoorzieningen" ten oosten van Dieren en ten noorden van Spankeren, en aan een gedeelte van de bestemming "agrarisch gebied met landschappelijke waarde" tussen de Zutphensestraatweg en de spoorlijn, een en ander zoals op de plankaart met een rode omlijning is aangegeven;

b de volgende onderdelen van de planvoorschriften:

- artikel 1 lid 32, sub b, voor wat betreft de toevoeging "op open grond", en sub e;
- artikel 3, lid 2, sub 1a, voor wat betreft de zinsnede "dan wel middels Ruimtelijke Ordening";
- artikel 3, lid 2, sub 1d en sub 2c;
- artikel 3, lid 3;
- artikel 15, lid 1, sub h (van de tabel);
- artikel 21, lid 6, sub 1, voor wat betreft de zinsnede "en voor de doeleinden";
- artikel 32, sub 1a;

voor het overige goedgekeurd op grond van artikel 28 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, bij besluit van Gedeputeerde Staten van Gelderland, d.d. 10 juli 1996, nr. R695.63787

Mij bekend, de griffier der Staten

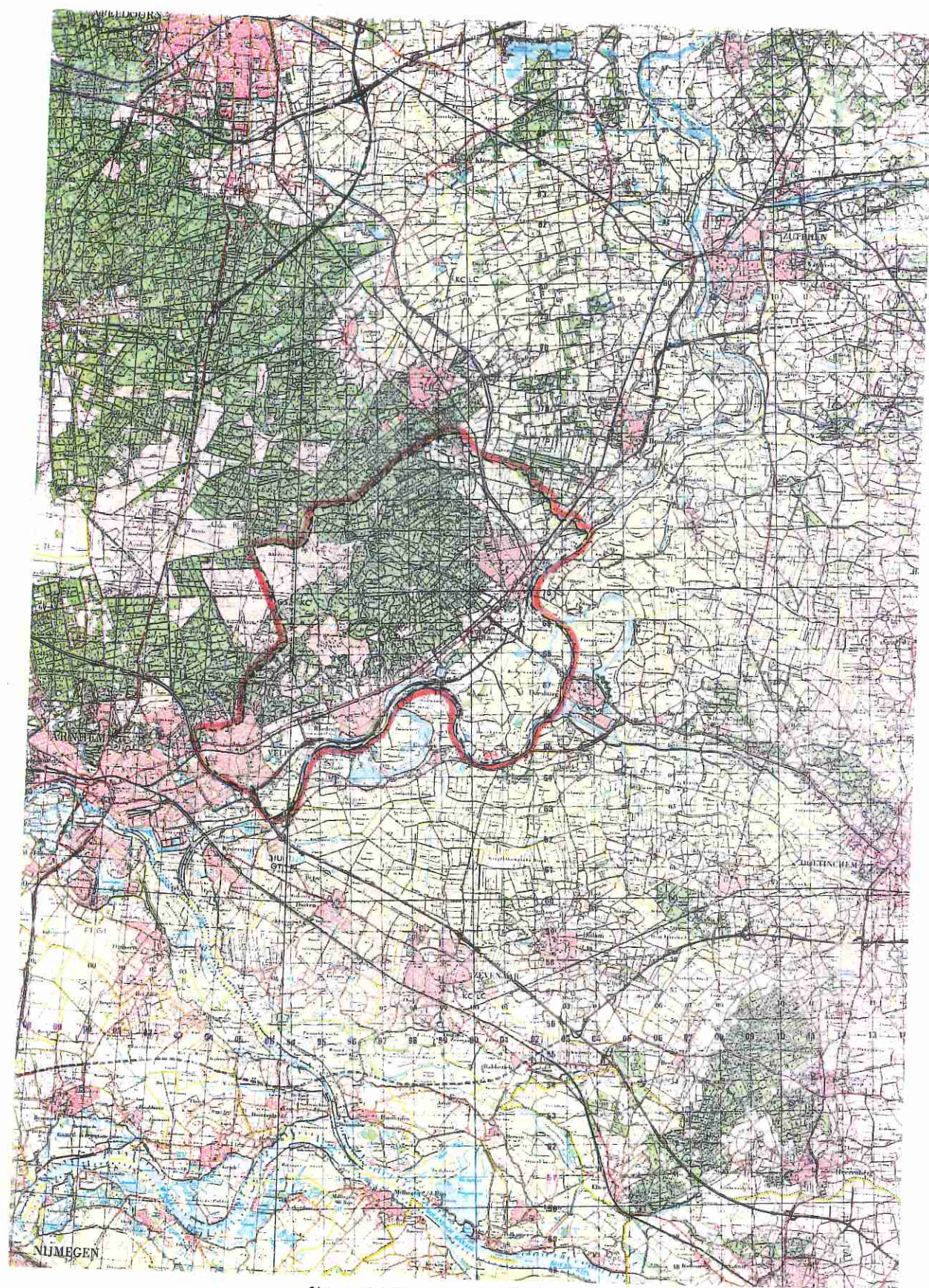

fig. 1 ligging gemeente Rheden /plangebied

HOOFDSTUK I ALGEMEEN

1.1 Inleiding

Het onderhavige bestemmingsplan regelt het gebruik van gronden en opstallen in het buitengebied van de gemeente Rheden.

Het plan dient ter actualisering van het vigerende bestemmingsplan buitengebied, door de raad van de gemeente Rheden op 7 oktober 1975 vastgesteld, gedeeltelijk goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Gelderland dd. 10 december 1976, en door de Kroon bij KB van 2 juli 1980 nr. 97. De aanleiding om tot een integrale herziening van het plan over te gaan is gelegen in een aantal factoren. Sedert het Kroonbesluit heeft een groot aantal partiële herzieningen plaatsgevonden. Mede hierdoor is het overzicht en derhalve de werkbaarheid van het vigerende plan sterk verminderd. Voorts vragen de ontwikkelingen van de laatste jaren om een samenhangende visie en een samenhangend beleid. Daarbij valt te denken aan de gewijzigde inzichten met betrekking tot natuur en milieu, de deels daarmee samenhangende wijzigingen in de agrarische bedrijfsvoering, de recreatieve ontwikkelingen, alsmede de inzichten over wel en niet wenselijke functies in buitengebieden in het algemeen. Het onderhavige plan speelt in op nieuwe en gewijzigde inzichten en regelgeving.

1.2 Ligging en begrenzing (fig. 1)

Het plangebied wordt begrensd door de gemeentegrens van Rheden en komt vrijwel geheel overeen met die van het plan van 1975, dat nu herzien wordt. Als zodanig grenst het aan de west- en noordzijde aan de gemeente Rozendaal, aan de noord- en oostzijde aan de gemeente Brummen en in het oosten en zuiden wordt de grens met de gemeenten Doesburg en Angerlo gevormd door de IJssel. Tenslotte grenst het gebied in het zuidwesten, de Velperwaard, en het uiterste westen, de enclave Dordtewijk, nog aan het grondgebied van de gemeente Arnhem.

Een inmiddels onherroepelijk deel van het gebied Worth-Rheden, gelegen ten westen van de kern Rheden, inclusief het gebied rond de Lentsesteeg, en buiten het plan van 1975 gehouden, is nu wel bij deze herziening betrokken, evenals het gebied Heuven.

Buiten het plan vallen de gronden gelegen in de stedelijke delen van de kernen Velp, Rheden, De Steeg, Ellecom, Dieren, Spankeren en Laag Soeren.

Voorts is het terrein van de voormalige steenfabrieken De Groot en Bingerden buiten het plan gelaten. De gebieden Dieren West en Rheden West zijn, evenmin als dit het geval is in het plan van 1975, ook in dit plan niet opgenomen. Voor die gebieden gelden afzonderlijke bestemmingsplannen.

1.3 Het bestemmingsplan van 1975

Zolang het onderhavige plan geen rechtskracht heeft, geldt voor het gebied, op een enkel klein gebiedje na, het bestemmingsplan Buitengebied 1975.

Aan dit plan is indertijd door Gedeputeerde Staten, resp. de Kroon goedkeuring onthouden aan delen die hoofdzakelijk betrekking hadden op de gebruiksbepalingen en aanlegvergunningregeling. Niet zozeer aan beleidsaspecten.

Het lag daarom aanvankelijk in de bedoeling om aan de hand van dit plan een reparatie en actualisering te laten plaatsvinden, waarbij het plan grotendeels gehandhaafd zou blijven. Deze z.g. technische herziening is in procedure gebracht en heeft de inspraak- en de artikel 10 BRO-procedure doorlopen. In deze procedures heeft een aantal instanties en burgers een sterke voorkeur uitgesproken voor een integrale herziening, waarin meer dan in een technische herziening mogelijk is, wordt ingespeeld op de huidige beleidsopvattingen.

Voor de procedure van het bestemmingsplan is echter bij aanvang een planning opgesteld, die aan de burgers is kenbaar gemaakt en waaraan de gemeente zich naar zijn burgers toe ook wenste te houden. Dit had mede te maken met het gegeven dat de gemeente gedurende de voorbereiding in toenemende mate verzocht werd medewerking te verlenen aan bouwvoorvragen en planherzieningen en met name in de laatste periode deze aanvragen niet in behandeling wenste te nemen alvorens het nieuwe plan in ontwerp ter visie zou liggen. Het aanvangen met een integrale herziening zou in beginsel betekenen dat een geheel nieuwe procedure gestart zou moeten worden, inclusief de procedures in het kader van inspraak en artikel 10 BRO. Dit zou ten aanzien van de in de wacht gezette gevallen een onaanvaardbare situatie meebrengen.

In het gecoördineerde artikel 10 BRO-overleg werd echter uiteindelijk de suggestie gedaan om de resultaten van dit overleg aan te wenden voor de vervaardiging van een integrale herziening, als gevolg waarvan de ten behoeve van de technische herziening doorlopen overlegprocedure beschouwd zou kunnen worden als artikel 10 overleg en derhalve een tijdsbesparing van 6 maanden betekenen zou. Als reden hiervoor werd opgegeven, dat genoegzaam door een ieder kenbaar was gemaakt welke richting een integrale herziening op diende te gaan.

Daarbij is tevens van belang dat de gemeente een landschapsbeleidsplan heeft laten vervaardigen, waarin op grond van een inventarisatie voor het buitengebied een beleid is geformuleerd.

In overleg met de provincie is daarom uiteindelijk besloten een geheel nieuw plan te vervaardigen en de vorenbedoelde aanvragen middels de anticipatieprocedure af te handelen.

1.4 Doel en karakter van het plan

Het plan beoogt een op de huidige inzichten en regelgeving afgestemde regeling voor het gebruik van gronden en opstallen. Ten opzichte van het vigerende plan is in samenhang hiermede de regelgeving vereenvoudigd en beter hanteerbaar gemaakt.

Behalve de resultaten van het artikel 10 BRO-overleg liggen aan het plan ten grondslag een aantal rijks en provinciale nota's en het landschapsbeleidsplan, dat vertrekpunt is voor het bestemmingsplan. Op grond hiervan zijn de aan de gronden gegeven bestemmingen heroverwogen, hetgeen er toe geleid heeft dat enkele gebieden ten opzichte van het plan van '75 een meer op handhaving van bestaande waarden gerichte bestemming en regime hebben gekregen.

Een ten opzichte van het vigerende plan andere wijziging betreft de in het gebied bestaande woningen, die bestemd zijn en waarvoor in het plan een regeling is opgenomen. Deze zijn in het plan van '75, als gevolg van de destijds geldende opvattingen dienaangaande, niet bestemd en daarmee onder het overgangsrecht gebracht.

Daarnaast is getracht inzicht te verschaffen in de problematiek van de binnen het plangebied aanwezige functies. De strijdigheden in de belangen die er van nature tussen de in het buitengebied aanwezige functies bestaan, zijn daarbij onder ogen gezien en tegen elkaar afgewogen. Het mag duidelijk zijn, dat het niet mogelijk is daarbij immer een zodanige oplossing voor de strijdigheden te vinden, dat alle betrokken belangen geheel beschermd en/of behartigd worden.

In het plan zijn geen structurele ruimtelijke veranderingen ten opzichte van de huidige situatie opgenomen; het plan heeft daardoor overwegend een consoliderend karakter.

1.5 Opzet van de toelichting

In de hierna volgende toelichting zal achtereenvolgens aandacht worden besteed aan de typologie in brede zin van het plangebied, waarin de huidige situatie op functioneel, landschappelijk en natuurlijk gebied wordt beschreven, gevolgd door een beschrijving van het planologisch kader en een overzicht van voor dit plan relevant rijks en provinciaal beleid alsmede het gemeentelijke beleid. In hoofdstuk 4 wordt behandeld de relatie tussen het gebiedstype en de aan het gebied gegeven hoofdbestemming. Een apart hoofdstuk 5 is gewijd aan milieuaspecten, en dan met name benaderd vanuit de regelgeving. Hoofdstuk 6 omvat de economische uitvoerbaarheid, in hoofdstuk 7 gevolgd door een toelichting op de wijze waarop e.e.a. in de voorschriften en op de plankaart is weergegeven. Tenslotte zullen in hoofdstuk 8 de inspraak en overleg ex artikel 10 Bro resultaten worden belicht.

aanleiding om de beoogde ontwikkeling van gemeentewege te ondersteunen. Echter zij staat niet op zichzelf, want aan de in gebruikname voor een manege en dressuurinrichting hangt de vestiging van Rheden Beton in de overige gebouwen van de voormalige steenfabriek nauw samen. Daarover is op dit moment overleg gaande tussen de betrokken partijen. Hoewel het zinvol zou zijn om op dit moment hetgeen is voorzien in het plan op te nemen, is er de voorkeur aan gegeven om voor het gehele gebied een apart bestemmingsplan in procedure te brengen. Integratie zou betekenen, dat dit onderdeel niet ter discussie heeft kunnen staan in de inspraakprocedure, op grond waarvan burgers zich zouden kunnen beklagen. De tijd is ook te kort om integratie te laten plaatsvinden voordat de raad het plan vast stelt, zodat een zelfstandige bestemmingsplanprocedure resteert. Daarbij kan ook rekening worden gehouden met de gunstige wijziging van de geluidzonering die met deze ontwikkeling gepaard gaat en kan de procedure tot vaststelling van de nieuwe contouren eveneens worden aangevangen.

Ten zuiden van Velp ligt in het plangebied een bedrijventerrein dat nu nog aan de westzijde begrensd wordt door sportvelden. Dit terrein zal in de toekomst ten behoeve van kantoren en aanverwante bedrijven worden uitgebreid naar het westen langs de A 348. Dit gebied, **De Beemd**, wordt in een zelfstandige procedure planologisch belicht en maakt derhalve geen deel uit van dit bestemmingsplan. Ter plaatse van de voormalige steenfabriek langs de A 348 (de voormalige Rijksweg A 48) ligt het terrein 'De Groot' dat op dit moment niet of nauwelijks als bedrijfsterrein is ingericht. Hier staan nog de oude bedrijfshallen. Het terrein maakt een verpauperde indruk. Voor het gebied zijn vele ideeën de revue gepasseerd, maar geen van allen hebben de eindstreep gehaald.

Ook is het gebied **Steegse Haven** buiten het plangebied van het bestemmingsplan Buitengebied gehouden. De gemeente heeft onderzoek laten doen naar de mogelijkheden binnen het gebied en beraadt zich nu op de vormgeving. Te gelegener tijd zal een apart bestemmingsplan in procedure worden gebracht.

HOOFDSTUK 4 **RELATIE TUSSEN GEBIEDSWAARDERING, BESTEMMINGEN EN AANLEGVERGUNNINGEN**

4.1 **Inleiding**

Ten opzichte van het plan van 1975 heeft in het bestemmen van de gronden, waar het de hoofdbestemmingen betreft, op een aantal plaatsen een verschuiving plaatsgevonden, hoofdzakelijk ten gunste van landschap en natuur. In dit hoofdstuk is weergegeven op welke overwegingen de bestemmingen stoelen.

Bij de bestemmingen wordt een onderscheid gemaakt naar landschappelijke waarde (beeldwaarde), cultuurhistorische waarde en ecologische waarde (natuurwaarde), in relatie met of tot het agrarische gebruik.

In alle bestemmingen met een agrarische aanduiding is het gebruik ten behoeve van agrarische bedrijvigheid toegelaten. Het gewicht van deze functie ten opzichte van de mede aangegeven functie of waarde is echter verschillend per onderscheiden bestemming.

In het algemeen stoelt de beeldwaarde van de onderscheiden gebieden op de grote variatie in ruimtelijke opbouw, het op een aantal plaatsen zeer manifest aanwezige reliëf, de opbouw van de randen, met name daar waar deze bestaan uit bos of (grootschalige) landschapselementen. Op enkele plaatsen zijn nog herkenbare relictten van oorspronkelijke verkavelingspatronen in het plangebied aanwezig die dan vanuit de cultuurhistorie een beeldwaardering hebben gekregen.

De cultuurhistorische waarde is toegekend aan die gebieden waar het oorspronkelijke landschapstype nog herkenbaar aanwezig is en aan die gebieden, waar de landgoederen en buitenplaatsen door inrichting en/of grondgebruik nadrukkelijk mede het landschapsbeeld hebben bepaald. Dit is niet altijd alleen in de directe omgeving van de landgoederen merkbaar (bijv. lanenpatronen in de overgangszone).

De natuurwaarde is toegekend aan gebieden waar het grondgebruik en/of de begroeiing voor de ecologie van waarde is bevonden. Daarbij is niet alleen gekeken naar zeldzame planten of plantengemeenschappen, maar ook naar gebieden die actueel dan wel potentieel van belang zijn voor de ecologische samenhang van het plangebied en omgeving. Deze ecologische samenhang wordt daarbij bepaald door de herkenbare wisselwerking tussen bodem, grondwater en reliëf, en door de functie voor de fauna. Het plan kent hierdoor een vijftal hoofdbestemmingen, gerelateerd aan enerzijds het agrarisch belang, anderzijds het belang van natuur en milieu.

Het aanlegvergunningstelsel vormt één van de instrumenten om de elementen, die de aan de gebieden gegeven waardering veroorzaken, te kunnen beschermen.

Aanvankelijk is er in het plan een koppeling opgenomen tussen de z.g. Relatienotagebieden en de gelegde bestemmingen. De beheersgebieden hadden daarbij een accent op behoud en versterking van de natuurwaarde gekregen en het agrarisch gebruik zou daarop gericht moeten zijn als daarover, overeenkomstig de visie van de relatienota, afspraken tussen agrariër en overheid. De bestemming Na zou dit tot uitdrukking brengen. Tijdens de inspraakprocedure en in het PPC-overleg bleek deze constructie echter te leiden tot de misvatting, dat daarmee het vrijwillige karakter, waarmee de beheersovereenkomsten tot stand moeten komen, over boord werd gezet.

Om dit misverstand uit de wereld te helpen, zijn deze gebieden nu bestemd als Agrarisch gebied, met landschappelijke en natuurwaarde.

Om dezelfde redenen is ook de bestemming voor de in de Relatienota aangewezen maar (nog) niet aangekochte reservaatgebieden meer naar de agrarische functie verschoven. Aanvankelijk waren de gronden als natuurgebied bestemd met de mogelijkheid tot voortzetting van de agrarische activiteiten. Ook hierover ontstonden misverstanden, zodat in overleg de gebieden de bestemming Aln hebben gekregen. Omdat het de bedoeling is dat deze gronden (op termijn) door de overheid of een beheersinstantie worden aangekocht, is in het plan nu een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om de bestemming van deze gronden, na aankoop, onder voorwaarden te wijzigen in 'Na' of 'N'.

In de hierna volgende paragrafen zal worden aangegeven hoe de onderlinge samenhang is tussen de diverse kwaliteiten, de gelegde bestemmingen en de aanlegvergunningplicht. In par. 4.7 is naar aanleiding van de opmerkingen gemaakt in het kader van de zienswijze-procedure, nader aandacht besteed aan het begrip 'normaal onderhoud en beheer', zoals dit gebezigd wordt in het aanlegvergunningstelsel.

4.2 Agrarisch gebied met landschappelijke waarde (Al)

In de gebieden waar de agrarische functie een belangrijke rol speelt zijn de gronden zodanig bestemd, dat dit accent tot uitdrukking komt. In de gebieden komt slechts verspreid en incidenteel, veelal agrarische, bebouwing voor.

Deze gebieden bevinden zich ten noordoosten van het Apeldoornskanaal, bij de kernen Spankeren en Dieren en tussen de kernen Rheden en Velp.

In landschappelijke zin kenmerken deze gebieden zich door een relatieve openheid, incidenteel bos, laanbeplanting en een duidelijk kavelpatroon.

De randen worden grotendeels gevormd door bos of grootschalige landschapselementen. Vanwege de relatieve openheid is het bebossen van deze gronden niet toegelaten, ook niet met een aanlegvergunning. Het handhaven van de laanbeplanting en het kavelpatroon, dat in belangrijke mate wordt veroorzaakt door de sloten en waterlopen, is er de oorzaak van dat werkzaamheden als uitdiepen, dempen, graven en verleggen van waterlopen aanlegvergunningplichtig zijn, dus alleen onder toezicht kunnen worden uitgevoerd. Dit geldt evenzeer voor de aanwezige beplanting, die eveneens de landschappelijke waarde bepalen: het vellen, rooien e.d. ervan is aanlegvergunningplichtig.

Vanwege de ingrijpende gevolgen die transport- en andere leidingen kunnen hebben is ook de aanleg daarvan aanlegvergunningplichtig. Het gaat hierbij overigens om leidingen ten behoeve van algemeen nut, niet dus de individuele particuliere voorzieningen.

In de uiterwaarden komt de bestemming Al niet voor, zodat de aanlegvergunningplicht voor het treffen van maatregelen ter voorkoming van overstroming e.d. niet van toepassing is.

Door de samenhang tussen de genoemde elementen wordt een gebied gevormd met landschappelijke waarde, die bescherming behoeft. In de bestemmingsaanduiding en de doeleindenomschrijving is dit derhalve tot uitdrukking gebracht. De bescherming richt zich met name op instandhouding van de openheid, de bestaande visuele relatie met de bosgebieden en/of landschapselementen aan de randen.

4.3 Agrarisch gebied met landschappelijke en natuurwaarde (Aln)

Ook in deze gebieden is de agrarische functie van belang en komt slechts incidenteel, meest agrarische, bebouwing voor.

Het gaat om de agrarische gebieden in de overgangszone tussen Veluwe en IJsseldal, delen van de uiterwaarden en gebieden die de overgang vormen tussen de bossen en de lager gelegen dekzanden nabij het Apeldoorns-Dierens Kanaal. Een deel van de gronden is, op grond van de Relatienota, aangewezen als potentieel beheersgebied of potentieel reservaatgebied, hetgeen t.a.v. de beheersgebieden inhoudt, dat van overheidswege gepoogd wordt op vrijwillige basis met de gebruikers of eigenaren van de gronden een overeenkomst af te sluiten met betrekking tot de wijze waarop de versterking van landschappelijke en natuurwaarden kan plaatsvinden, met voortzetting van het agrarische gebruik.

De landschappelijke waarden worden hier bepaald door de ruimtelijk gevarieerde opbouw, met vaak zeer hoogwaardige randen gevormd door oude loofbossen en lanen, verschillen in ruimte-maten mede op grond van landschapsvormende processen.

De ruimtevormende elementen bestaan uit boomgroepen, laanbeplanting, solitaire bomen, hagen en houtwallen. Het vellen en rooien ervan is aanlegvergunningplichtig en de vergunning wordt alleen verleend als daarmee geen onevenredige aantasting van de waarde die de te vellen houtopstand vertegenwoordigt, optreedt. Daarvan is sprake als bijvoorbeeld door velling 'gaten' ontstaan in de nu samenhangende patronen.

Het grondgebruik is wisselend met veelal akkers op de hellingen van de stuwwal. De relatieve openheid vormt het contrast met de aangrenzende bosgebieden of is van "nature" aanwezig in de uiterwaarden.

Bebossen mag, maar is aanlegvergunningplichtig omdat getoetst dient te worden in hoeverre bebossen aan de voorkomende waarden afbreuk doet.

De vergunning wordt niet verleend, indien bebossing ten koste gaat van de openheid van het betreffende gebied, voor zover deze openheid als waardevol en te handhaven is aan te merken. Of dat het geval is kan behalve in deze toelichting ook in het door de gemeenteraad vastgestelde landschapsbeleidsplan worden teruggevonden.

Ook hebben deze gronden natuurwaarde, vanwege hun geologische, geomorfologische, geohydrologische en bodemkundige opbouw, de samenhang met de aangrenzende natuurgebieden en/of bossen en hun betekenis als foerageer- of doorgangsgebied voor de fauna. Verharding of aanleggen van wegen en andere verhardingen, buiten de bouwpercelen, is vanwege de invloed ervan op deze opbouw, aanlegvergunningplichtig.

Vanwege de in waterhuishoudkundig en geohydrologisch opzicht kwetsbare situatie is het uitdiepen, dempen, graven en verleggen van de in deze gebieden voorkomende

waterlopen wel toegestaan, maar aanlegvergunningplichtig. Met name vanwege het waterhuishoudkundig aspect, waterberging en -afvoer, is in de dubbelbestemming Waterstaatsdoeleinden het treffen van maatregelen ter voorkoming van overstroming gebonden aan een aanlegvergunning, voor zover deze werken niet worden uitgevoerd door Rijkswaterstaat zelf. Het zijn de gronden die in de uiterwaarden zijn gelegen en ook voor agrarische doeleinden worden aangewend.

Vanwege de ingrijpende gevolgen die transport- en andere leidingen kunnen hebben is ook de aanleg daarvan aanlegvergunningplichtig.

Bodemverlagen, afgraven, ophogen en egaliseren is niet toegestaan, omdat deze werkzaamheden wezenlijk afbreuk doen aan de bestaande waarden.

Dijken, sprengen, kavelpatronen en watergangen zijn cultuurhistorisch bepaalde elementen, die bescherming behoeven.

4.4 Natuurgebied met agrarisch gebruik (Na)

Deze bestemming betreft een klein deel van de agrarische gronden die zijn gelegen in de Velperwaard, alsmede de agrarische enclaves in de natuurgebieden.

De natuurwaarden zijn maatgevend voor de mate waarin het agrarisch gebruik plaats mag vinden, waarbij de aanpassingen van het agrarisch gebruik per gebied kunnen variëren. De natuurwaarden zijn veelal gerelateerd aan de nabij gelegen bossen en/of de functie van de gronden in de ecologische structuur. Juist de open gebiedjes te midden van bosgebied veroorzaakt een specifieke, betekenisvolle fauna. Omdat gestreefd wordt naar consolidatie van deze situatie, is het minder wenselijk om deze gebieden te bebossen. Voor een goede bosontwikkeling kan het incidenteel wenselijk zijn om partiël te bebossen. Daarom is in deze bestemming het bebossen niet helemaal uitgesloten, maar gebonden aan een aanlegvergunning, die alleen verstrekt mag worden indien bebossen voor een evenwichtige ontwikkeling van de aangrenzende bossen en natuurgebieden noodzakelijk is.

Voor het omzetten, scheuren en draineren van grasland is een aanlegvergunning vereist.

Het treffen van maatregelen ter voorkoming van overstroming e.d. in de gebieden die tevens voor waterstaatsdoeleinden zijn bestemd is niet toelaatbaar.

Zoals in par. 4.1 reeds is vermeld, kan deze bestemming eveneens via een wijzigingsbevoegdheid worden gegeven aan gebieden die in de Relatienota voor reservaatgebied zijn aangewezen, maar nog niet zijn aangekocht en waarvan het agrarische gebruik een wezenlijk onderdeel van het beheer vormt.

4.5 Natuurgebied (N)

De gronden met de bestemming 'Natuurgebied' betreffen enerzijds de heidegronden en de gemengde heidegebieden met opslag die zijn gelegen op de voedselarme hogere gronden in het CVN, globaal ten noorden van de weg die de kernen met elkaar verbindt. In de zone daaronder, tot de provinciale weg A 348 liggen de landgoedbossen, op de overgang naar voedselrijke nattere gronden. Ook deze gronden hebben de N-bestemming gekregen. De oude strangen en deels de onttichelde gebieden in de uiterwaarden hebben vanwege hun specifieke kenmerken eveneens deze bestemming gekregen. In het eerste geval gaat het om de specifieke

natuurkwaliteit van flora en fauna van de betreffende gebieden en de samenhang tussen bos en open ruimten. De gronden onderscheiden zich van de bosgebieden door de afwisseling van bos en daarmee samenhangende open ruimten als heidevelden, alsmede door het ontbreken van een grootschaliger aaneengesloten boskarakter.

Veelal omsluiten deze gronden de verspreid voorkomende agrarische enclaves, die vanwege hun agrarisch gebruik een daarmee overeenkomende bestemming hebben gekregen, Natuurgebied met agrarisch gebruik (Na).

Het tweede geval, de landgoedbossen, worden gevoed door kwel (Kooibos, Faizantenbos en Kruishorst) en door een spreng. De geohydrologische aspecten zijn hier van belang en in samenhang daarmee de specifieke flora.

In het laatste geval gaat het om de specifieke natuurkwaliteiten van drassige tot natte gebieden in een dynamisch landschap, waar door de invloed van de rivier een hoge mate van (tijdelijke) veranderingen in natuurlijke omstandigheden zorg draagt voor een grote verscheidenheid aan flora en fauna. Voor deze bestemmingsgebieden geldt een aanlegvergunningplicht voor het aanbrengen van leidingen e.d. en voor het uitdiepen, dempen, graven of verleggen van waterlopen. Het treffen van maatregelen om overstroming etc. te voorkomen is niet toegestaan, omdat juist aan de wisselende waterstanden een belangrijk deel van de waarde wordt ontleend.

Voor zover de gronden als tuinen deel uitmaken van de historische buitenplaatsen hebben deze gronden meer cultuurhistorische waarde dan natuurwaarde, reden waarom zij voor Landhuis met bijbehorende erven en tuinen zijn bestemd.

4.6 Multifunctioneel Bos (Bm)

Dit betreft de gronden waarop grootschalig multifunctioneel bos voorkomt en die merendeels deel uitmaken van het Centraal Veluws Natuurgebied. Het bos wordt doorsneden door tal van paden die doorgaans een duidelijk patroon vormen. De bestemming beoogt in de eerste plaats de landschappelijke en de natuurwaarde van de betreffende gebieden veilig te stellen. Dit kan echter uitsluitend als ook de economische pijlers, die de instandhouding financieel mogelijk moeten maken, zoals de bosbouw, de recreatieve en de jacht-aspecten, veilig gesteld zijn. Daarom is er uiteindelijk de voorkeur aan gegeven om de gebieden te bestemmen als "multifunctioneel bos", waardoor e.e.a. beter tot uitdrukking wordt gebracht. De achtergrond hiervan is gelegen in fiscale voorwaarden, tezamen met de condities die door de rijksoverheid worden opgeworpen om voor een financiële bijdrage in de instandhoudingskosten van de bossen in aanmerking te kunnen komen. Kort samengevat komt het hier op neer, dat rangschikking onder de Natuurschoonwet (NSW) fiscale voordelen biedt (onroerendgoedbelasting, successierechten e.d), maar openstelling voor publiek en z.g. compartimentering als voorwaarde geldt. Beheersvergoedingen worden verstrekt op grond van de Bosbijdrageregeling, maar om daarvoor in aanmerking te komen dient er sprake te zijn van 'samenhangend bos'. Het voert in dit kader te ver deze regeling verder uit te diepen, maar het gevolg is, dat particuliere beheerders voor de instandhouding van hun bosgebieden, er veelal vanzelfsprekend naar streven om aan alle voorwaarden te voldoen om zodoende optimaal van de mogelijkheden gebruik te kunnen maken. De bestemmingsnaamgeving in het bestemmingsplan is in dat kader eveneens van belang.

Door de nu gekozen naamgeving wordt recht gedaan aan zowel de beleidsintentie die de gemeente voor de betreffende gebiedssoorten heeft, als ook aan de voorwaarden om dat beleid te kunnen handhaven, namelijk het scheppen van mogelijkheden om daarvoor voldoende financiële middelen te krijgen.

De natuurwaarden zijn gerelateerd aan de grootschalige samenhang, de variatie in bostypen en groeiplaatsomstandigheden en hoogteverschillen. De landschappelijke waarden worden bepaald door de ruimtelijke betekenis en het reliëf.

Bosbouw vormt doorgaans een belangrijke bron van inkomsten.

Ook uit het recht van jacht vloeien financiële middelen. De recreatieve functie vloeit voort uit de grote recreatieve aantrekkingskracht van bossen in het algemeen en de grote belevingswaarde van deze gebieden in het bijzonder, als gevolg van de ruimtelijke variatie. Het vellen en rooien is niet toegestaan voor zover dit geschiedt op andere gronden dan uit beheers, onderhouds en verzorgingsactiviteiten reeds volgt uit de doeleindenomschrijving. M.a.w. voor kappen in het kader van bosbouw is geen aanlegvergunning nodig. Cultuurhistorische waarde hebben de bossen vooral daar, waar de lanen een herkenbaar regelmatig patroon vormen.

4.7 Aanlegvergunning, onderhoud en beheer

In het bestemmingsplan is voor de toekomstige ontwikkeling van de bos- en natuurterreinen uitgegaan van een beheer dat is afgestemd op de multifunctionaliteit van het bos en op natuurontwikkeling van de natuurgebieden. Dit wil zeggen, dat de werkzaamheden, noodzakelijk om deze doelstellingen te bereiken als normaal onderhoud dan wel normaal beheer worden beschouwd.

In het algemeen blijkt, dat de verschillende beseigenaren niet op een overeenkomstige wijze de gekozen beheersdoelstelling vertalen in werkzaamheden en/of gelijklopende beheersactiviteiten. Zo wordt door Natuurmonumenten een ander (economisch) beheer van de bosgebieden voorgestaan dan de beheerders van de landgoederen van Middachten en Twickel.

Ondanks deze verschillen van inzicht bestaan geen verschillen van opvatting over de werkzaamheden die als regulier onderhoud en beheer zouden moeten worden aangemerkt.

Bij de formulering van het aanlegvergunningstelsel is aangegeven, dat een aanlegvergunning niet is vereist indien het gaat om normaal onderhoud, waaronder beheer mede verstaan werd. Met name bij meer omvattende beheerswerkzaamheden blijkt hierover onduidelijkheid te kunnen ontstaan. Daarom is een globaal overzicht opgesteld, van met name deze meer omvattende beheerswerkzaamheden.

Voor de bosgebieden en de als natuurgebied aangewezen bosgebieden zijn dit:

- kappen van bomen als dunnings- en/of als oogstmaatregel (eindvelling);
- herplant volgens de uitgangspunten van het bosbeheersplan;
- het regulier uitdiepen van watergangen/-lopen teneinde de afstroom van water in stand te houden.

Voor de heidegebieden betekent dit:

- opschonen, verwijderen van opslag (eik, den, berk e.d.);
- verwijderen van bomen die het, in de beheersdoelstelling verwoorde, open karakter aantasten;

- afplaggen;
- het regulier uitdiepen van watergangen/-lopen teneinde de afvoer van water in stand te houden.

Voor de overige natuurgebieden betekent dit:

- onderhoud van watergangen d.m.v. maaibeheer, slootkantbeheer in de vorm van maaien, verwijderen van opslag, uitdiepen t.b.v. instandhouding van de waterafvoer-functie;
- onderhoud van natte natuurterreinen d.m.v. maaien van riet e.d.

Scheuren van grasland in natte natuurterreinen (kwel) met zowel een weidevogel-doelstelling als een hoge vegetatiewaardering valt niet onder regulier onderhoud, aangezien hierdoor actuele natuurwaarden, aanwezig in de graszode, blijvend kunnen verdwijnen, terwijl een akkerbouwfunctie bijna per definitie strijdig is met weidevogelbeheer. Een nadere toetsing van deze werkzaamheden is middels een aanlegvergunning dan ook niet zinvol, daar de vergunning op deze gronden niet zal kunnen worden verleend. Deze werkzaamheden zijn daar dan ook niet toegestaan.

Voor graslanden die vallen binnen de Aln-bestemming, maar waar de rechtvaardiging van de bestemming niet berust op specifieke vegetatie-kenmerken maar op bijvoorbeeld de ligging ten opzichte van overige natuurgebieden, waardoor een (tijdelijke) overgang van grasland naar akkerbouwland geen structurele gevolgen heeft voor de natuurwaarden van de omgeving is deze aanlegvergunning niet noodzakelijk. Deze nuancering is naar aanleiding van de gemaakt opmerkingen in de voorschriften verwerkt.

Voor natte of vochtige natuurgebieden in de uiterwaarden, waar de natuurwaarden actueel zijn, maar door bijvoorbeeld vergraving en aanvullende beplanting een ander karakter kunnen krijgen met eveneens (wellicht hogere) natuurwaarden, is een nadere afweging met betrekking tot deze werkzaamheden weliswaar wenselijk, maar gezien het karakter van de agrarische bedrijfsvoering in relatie tot de relatief snelle wisseling van de bodemgesteldheid door wisselende waterstanden praktisch niet uitvoerbaar. Naar aanleiding van gegrond beoordeelde zienswijzen is de verplichting tot aanlegvergunning hier vervallen.

HOOFDSTUK 6 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Het onderhavige plan beoogt doorgaans consoliderend het gebruik van gronden en opstallen in het buitengebied te regelen. Van (nieuwe) ontwikkelingen die voor rekening van de gemeente komen is, buiten de uitvoering van het landschapsbeleidsplan en een eventuele herstructurering van het gebied rond de Posbank en rond Laag Soeren, in het plan geen sprake. De aangelegenheden vloeien niet voort uit de realisering van het bestemmingsplan, zodat de financiële gevolgen daarvan in dit plan niet zullen worden belicht.

Waar sprake is van bedrijfsontwikkeling of verplaatsing betreft het particuliere initiatieven, die niet voor rekening van de gemeente komen.

De aanleg van de afschermende groenstrook van ca. 20 bij 800 m. bij Spankeren, die de bestemming 'Groenvoorzieningen' heeft gekregen, zal dienen ter compensatie van onder andere het bosbestand in het te bebouwen gebied tussen de Harderwijkerweg en de Beverodelaan te Dieren. De kosten daarvan zijn gedekt uit een daarvoor gereserveerde post bij de ontwikkeling van het aangrenzende bedrijventerrein. Met betrekking tot het uit te werken gebied nabij voormalig zwembad Beekhuizen kan op dit moment geen duidelijkheid worden verschaft, zolang niet bekend is welke ontwikkelingen geconcretiseerd zullen worden.

HOOFDSTUK 7 TOELICHTING OP DE VOORSCHRIFTEN EN PLANKAART

7.1 Algemeen

De verschillende in het plangebied voorkomende kwaliteiten en functies dragen zorg voor een groot aantal conflicterende belangen.

Bij het opstellen van het onderhavige bestemmingsplan is getracht voor ieder van deze belangen zowel afzonderlijk als ook in samenhang met elkaar een beleid te formuleren en dit juridisch te vertalen. Uitgangspunt daarbij is geweest een overzichtelijk plan te verkrijgen met een goede praktische werkbaarheid, met ruimte voor ontwikkelingen (flexibel) en met een werkbaar sturingsmechanisme.

De gemeente ziet zich bij de uitvoering van door haar en door andere overheden geformuleerd beleid voor de taak gesteld daarbij de belangen van in het buitengebied voorkomende functies in acht te nemen en zo min mogelijk aan te tasten. Veel van die belangen zijn met elkaar in strijd. Om voor deze strijdige belangen een werkbare oplossing te vinden is het veelal onvermijdelijk om tot compromissen te komen. Voor de gesignaleerde problemen heeft de gemeente een beleid geformuleerd, dat in de eerste plaats zijn basis vindt in rijks- en provinciaal beleid. Op onderdelen is dit beleid echter te abstract of te algemeen om voor de lokale problematiek een positieve en werkbare bijdrage te kunnen leveren. De gemeente ziet zich dan genoodzaakt tussen dat beleid en de, op grond van dat beleid mogelijk minder gewenst geachte, werkelijkheid te middelen, om een onwettelijke en nog onwenselijke situatie te voorkomen.

Refererend aan hetgeen ten aanzien daarvan op pagina 5 van de provinciale nota 'Toetsingskader bestemmingsplannen Buitengebied' d.d. januari 1989 is vermeld, heeft het onderhavige bestemmingsplan mede als belangrijk uitgangspunt een plan te willen zijn, waarin voor alle betrokken belangen een aanvaardbare afweging heeft plaatsgevonden om aldus een zo breed mogelijk draagvlak te verkrijgen. Dit teneinde de werkbaarheid en de handhaafbaarheid van het plan boven het gemiddelde uit te tillen. Hierbij is er voor gewaakt dat de flexibiliteit ten koste gaat van rechtszekerheid en rechtsgelijkheid. Enerzijds heeft dit geleid tot een ten opzichte van het voorgaande plan globalere opzet, anderzijds tot een meer uitgewerkte regeling, met name ten aanzien van de te beschermen waarden. In het volgende zal een en ander nader worden belicht. Na een overzicht van de opzet van het gehele plan zullen, waar nodig, artikelgewijs de bepalingen worden toegelicht.

7.2 Het plan

7.2.1 Onderscheid Hoofd- en overige bestemmingen

Het plangebied is verdeeld in vijf hoofdbestemmingen; Agrarisch gebied met landschappelijke waarde (Al), Agrarisch gebied met landschappelijke en natuurwaarde (Aln), Natuurgebied met agrarisch gebruik (Na), Natuurgebied (N) en Multifunctioneel bos (Bm). Daarnaast is er een aantal over het gebied verspreid voorkomende overige bestemmingen waarvan er enkele in subbestemmingen zijn onderverdeeld.

Het onderscheid Hoofdbestemming - Overige bestemming vindt zijn oorzaak in een drietal elementen:

- de vijf hoofdbestemmingen beslaan het plangebied voor een belangrijk deel en nagenoeg aaneengesloten.
- daarmee onderscheiden zij zich van de overige bestemmingen.
- de kwaliteiten en functies van de onderscheiden hoofdbestemmingen kunnen invloed hebben op de overige bestemmingen.

De hoofdbestemmingen worden onderling onderscheiden op grond van gebiedskwaliteit. Ten opzichte van het voorgaande bestemmingsplan buitengebied zijn er enkele verschuivingen opgetreden ten gunste van de gebiedskwaliteiten. Met behulp van een in de voorschriften opgenomen aanlegvergunningstelsel, gebruiks- en bebouwingsvoorschriften, koppeling naar het landschapsbeleidsplan, en de vertaling van diverse, meer specifieke (milieu)regelingen is een systeem tot stand gebracht waarin voldoende sturingskracht zit besloten om het voorgestane beleid te handhaven en ten uitvoer te brengen.

In hoofdstuk II van de voorschriften zijn de hoofdbestemmingen weergegeven, met de bij de onderscheiden bestemmingen behorende specifieke bepalingen, zoals een op het gebiedstype toegesneden karakterisering en beleidsformulering. Voorts is een stelsel van bebouwings- en gebruiks-, vrijstellings- en eventueel wijzigingsbepalingen opgenomen, eveneens toegesneden op de betreffende bestemming. In hoofdstuk III zijn, gezamenlijk voor de vijf hoofdbestemmingen en aanvullend op de terzake vermelde bepalingen bij de bestemmingsbepalingen zelf, enkele meer algemeen geldende gebruiks- en bebouwingsbepalingen opgenomen, alsmede vrijstellings- en wijzigingsbepalingen. Tevens zijn daar bepalingen betreffende de bodembescherming en energie- en communicatievoorzieningen en een aanlegvergunningstelsel opgenomen.

De overige bestemmingen betreffen functies welke verspreid over het gebied in beperktere omvang voorkomen. Deze zijn in hoofdstuk IV opgenomen, tezamen met de bij de bestemming behorende gebruiks- en bebouwingsvoorschriften.

Drie van deze bestemmingen zijn onderverdeeld in subbestemmingen, te weten Maatschappelijke Doeleinden (art.21), Recreatie (art.22) en Verblijfsrecreatie (art. 23). Hiermee wordt niet beoogd een rangorde aan te geven, maar om op overzichtelijke wijze functies met een vrijwel gelijksoortig of vergelijkbaar karakter onder één noemer te kunnen brengen.

Zoals eerder gesteld komen binnen de hoofdbestemmingen overige bestemmingen voor. Om te voorkomen dat op de kaart een wirwar van bestemmingsgrenzen moet worden aangegeven, is een methode gehanteerd waarbij de (grenzen van de) hoofdbestemmingsgebieden lopen over en door de overige bestemmingen. Daar waar geen overige bestemming is aangegeven, geldt derhalve het regiem van de aangegeven hoofdbestemming. Is een overige bestemming aangegeven dan geldt daarvoor hetgeen in de daarbij behorende bepalingen is uitgedrukt.

Met andere woorden de bepalingen van de hoofdbestemmingen vormen een basis en een algemeen kader, die van de overige bestemmingen zijn een verbijzondering. De reden voor deze methodiek is in hoofdzaak een beleidsmatige.

Uitgangspunt van het beleid voor het buitengebied is de handhaving van het dominante gebruik van de gronden voor agrarische doeleinden, voor recreatieve doeleinden en de bescherming van aanwezige landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarden.

Minder beleidsaccent ligt op de overige functies, waarmee geenszins is bedoeld dat daarvoor een onvolwaardig beleid is geformuleerd.

Het voor die overige functies geformuleerde beleid is echter afgestemd op het beleid voor de hoofdbestemmingen.

Dit beleidsuitgangspunt heeft in het plan zijn juridische vertaling gekregen in het gemaakte onderscheid in hoofdbestemmingen en overige bestemmingen.

Daarmee wordt dus ook direct zichtbaar hoe in eerste aanzet eventuele conflicterende belangen tegen elkaar worden afgewogen, namelijk agrarische belangen en belangen van landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke aard tegenover de overige in het plangebied voorkomende belangen. Alleen in eerste aanzet, want vanzelfsprekend ligt de werkelijkheid genuanceerder. Het gaat hierbij dus niet in de eerste plaats om een juridisch onderscheid, maar om een beleidsmatig onderscheid, dat juridisch is vertaald.

De betekenis van de juridische gevolgen daarvan moet altijd gezien worden in relatie met die beleidsdoelstelling en zij zijn derhalve daarvan afgeleid.

Bij een aantal als 'Overige bestemming' opgenomen functies is een zekere ontwikkelingsvrijheid middels vrijstellingen of wijzigingsbevoegdheid mogelijk gemaakt. De afwegingen of, en zo ja, hoe vrijstelling zal worden verleend of het plan zal worden gewijzigd, vinden plaats tegen de achtergrond van de agrarische belangen en de aanwezige eerder genoemde waarden.

Wellicht ten overvloede wordt opgemerkt dat het in dit verband samenvoegen van de met elkaar strijdige agrarische belangen enerzijds en de belangen van landschaps- en natuurbehoud anderzijds geen invloed heeft op de wijze waarop deze beide belangen tegen elkaar beschermd dienen te worden, zoals in het plan tot uitdrukking is gebracht.

De verhouding tussen hoofd- en overige bestemmingen is in artikel 3 lid 1, de inleidende bepaling, tot uitdrukking gebracht. Als uitvloeisel van deze methodiek, in samenhang met het nauwkeurig op de plankaart weergeven van de bestaande bebouwing, dient vermeld te worden dat er geen bestemmings- of bebouwingsgrenzen zijn gegeven voor de bestaande woningen, die door de voorschriften zijn geconsolideerd. Uitbreiding van de bebouwing is daar slechts onder nader bepaalde voorwaarden mogelijk, waarbij de kern wordt gevormd door opvattingen betreffende minimum wooneisen. De achterliggende gedachte hiervan is, dat deze functie in het buitengebied ondergeschikt dient te zijn, ondanks het veelvuldig voorkomen ervan.

7.2.2 Bescherming van het milieu

Nadere aandacht behoeft het in de hoofdbestemmingen in de leden 3 onder 'beleid' geformuleerde beleidsuitgangspunt, dat ontwikkelingen die zich in de hoofdbestemmingsgebieden kunnen of zullen voordoen moeten worden afgewogen tegen de onwenselijkheid van een verdergaande aantasting van het milieu, zoals dit in artikel 1 lid 42 is omschreven. Dit uitgangspunt geldt voor het gehele gebied en

heeft zijn oorsprong in de wens met het plan aansluiting te vinden bij het algemeen groeiend besef omtrent de noodzaak van bescherming van milieubelangen. De gemeente is bij de bescherming in belangrijke mate afhankelijk van rijks en provinciale milieuregelgeving en heeft voorts te maken met beperkingen die liggen op het financieel-economische vlak, die tot uitdrukking komen bij de belangenafwegingen. Met dit beleidsuitgangspunt wordt tot uitdrukking gebracht dat bij de belangenafweging aspecten van een goed milieubeheer betrokken zullen worden. Voor het overige wordt terzake verwezen naar hoofdstuk 5, waar uitvoerig aandacht is geschonken aan milieuaspecten in juridische context en waar in par. 5.3.4. onder meer de onderliggende gedachtengang is aangegeven voor de in het plan opgenomen mogelijkheid om een aanvraag voor een bouwvergunning te kunnen heroverwegen na weigering van een daarmee samenhangende milieuvergunning.

7.2.3 Plankaart

De plankaart bestaat uit een viertal bladen, schaal 1:10.000. De kernen zijn buiten het bestemmingsplan gehouden, evenals de gebieden van de voormalige steenfabrieken De Groot en Bingerden. In hoofdstuk 1 is dit reeds belicht. In het bestemmingsplan is een relatie is gelegd met het vastgestelde landschapsbeleidsplan, waarin de beschermenswaardige elementen in kaart zijn gebracht. Voor een nadere soort- en plaatsbepaling van deze elementen wordt naar dit landschapsbeleidsplan verwezen.

De aandacht dient nog te worden gevestigd op de hoedanigheid van de voorkomende agrarische bouwpercelen. De onderling uiteenlopende omvang van de percelen is een gevolg van een in de voorbereidingsfase verrichte inventarisatie. De omvang is vastgesteld op grond van behoefte, mogelijkheden en planologische wenselijkheid.

De percelen zijn niet opgenomen als aparte bestemming. Vanuit de gekozen methodiek is volstaan kunnen worden met het aangeven van de bebouwingsgrenzen. Het zijn derhalve bouwvlakken binnen de hoofdbestemming. Vervalt het agrarisch gebruik dan kunnen middels een wijzigingsbevoegdheid de bebouwingsgrenzen komen te vervallen waardoor de bestemming van het voormalige bouwvlak aansluiting vindt bij de hoofdbestemming waarbinnen het gelegen is. Een bestemmingswijziging vindt hierbij derhalve niet plaats.

Bij de artikelgewijze behandeling zal hieraan nader aandacht worden besteed.

7.2.4 De gebruiksbepalingen en aanlegvergunningenstelsel

In 1986 is de regelgeving op het gebied van de ruimtelijke ordening ingrijpend gewijzigd. Ten opzichte van het vigerende plan brengt deze wijziging een aantal aanpassingen mee. Met name geldt dit voor de wijze waarop mogelijkheden van gebruik, vrijstellingen, nadere eisen en vergunningvoorwaarden in het bestemmingsplan zijn opgenomen.

Omdat juist aan deze onderwerpen in het uit 1975 daterende plan goedkeuring is onthouden en omdat zij onderwerp van discussie zijn, wordt hieronder uitvoerig op de materie ingegaan.

a. De gebruiksbepalingen

Het Besluit op de Ruimtelijke Ordening van 1985 (Bro) geeft in artikel 12 lid 1 onder c. een inhoudelijk weinig andere weergave over het opnemen van gebruiksbepalingen dan bij het Bro 1965 het geval was. In de Nota van Toelichting wordt echter benadrukt dat de redactie van lid 1 onder c. meer dan voorheen de nadruk legt op de omstandigheid dat 'eventuele voorschriften noodzakelijk moeten zijn in verband met de aangewezen bestemming'.

Het opnemen van gebruiksbepalingen anders dan de algemene, zal dus een toegevoegde waarde moeten hebben. Veelal blijkt uit de doeleindenomschrijving reeds duidelijk welke gebruiksmogelijkheden binnen de bestemming tot de toegelaten of gangbare zullen behoren. De meerwaarde van het opnemen van een enuntiatieve opsomming van concrete gebruiksverboden ontbreekt in die gevallen.

Voor de onderhavige herziening brengt dit mee, dat artikel 31 een algemene gebruiksbepaling omvat, zoals die gebruikelijk in bestemmingsplannen gehanteerd wordt. In een aantal gevallen zijn specifieke gebruiksbepalingen opgenomen, om kenbaar te maken dat buiten het (kennelijk) normale gebruik ook het in die bepaling nader aangegeven gebruik is toegestaan of mede wordt beschouwd als zijnde normaal gebruik. Dit is bijvoorbeeld het geval bij artikel 10. Hiermee is beoogd niet de beperking van het gebruik te benadrukken, maar eerder een verruiming van het (kennelijk normale) gebruik mogelijk te maken. In bijvoorbeeld lid 3 van artikel 18 geeft de gebruiksbepaling echter een nadere precisering van de in de doeleindenomschrijving aangegeven globale indicatie. Wel een beperking derhalve.

b. De aanlegvergunning

De wijzigingen met betrekking tot de ruimtelijke regelgeving hebben ook invloed gehad op de toepassing van de aanlegvergunning. De indertijd gangbare opvatting over het gebruik daarvan stelde op het toenmalige artikel 13 lid 5 Bro '65, dat voorschreef dat indien een aanlegvergunningenstelsel wordt opgenomen, het plan dan tevens voorschriften omtrent de toelaatbaarheid van zodanige werken en werkzaamheden dient te bevatten. De toelichting bij dit artikellid meldt, dat dan het plan 'uiteraard' de criteria moet bevatten waaraan een verzoek om aanlegvergunning moet worden getoetst. De Kroon heeft die lijn gevolgd: ontbreken toetsingscriteria of zijn deze onvoldoende objectief begrensd, dan volgde vernietiging van de betreffende bepalingen in het bestemmingsplan.

In het Bro '85 is een bepaling met vorenbedoelde strekking achterwege gelaten. De oorzaak daarvan is, samengevat, gelegen in de inmiddels opgedane ervaring met het vroegtijdig objectief formuleren van criteria: een doelmatige uitvoering van het bestemmingsplan kon door de aldus ontstane gebrekkige flexibiliteit in samenhang met een zich verder ontwikkelende ruimtelijke omgeving, in ernstige mate belemmerd worden. Het kan daarom sterk de voorkeur verdienen aan de hand van het concrete geval het plan gedurende de looptijd nadere invulling te geven.

Indien het doel van de regeling in de doeleindenomschrijving of een beschrijving in hoofdlijnen wordt kenbaar gemaakt, kan in het concrete geval, dat wil zeggen bij de afweging van belangen ten behoeve van een aanvraag om vergunning of vrijstelling, gemotiveerd worden aangegeven waarom in dit geval honorering van het verzoek wel of niet past binnen het geformuleerde doel.

Door de plicht tot motivering van het besluit en de tervisielegging van het ontwerp daartoe is de rechtszekerheid in grotere mate gewaarborgd dan met de huidige omvang van het aantal 'artikel 19' gevallen. Ook in de Rijksnota 'Bestemmen met Beleid' wordt dit nog eens tot uitdrukking gebracht en wordt aangegeven dat met name ten aanzien van het buitengebied een nadere concretisering van het ruimtelijk beeld gestalte zou kunnen krijgen door middel van een aanlegvergunningstelsel. Van belang in dit verband is de aanwijzing dat 'zowel nadere eisen als aanlegvergunningseisen' (...) 'hierbij zonodig (kunnen) worden gerelateerd aan de beschrijving in hoofdlijnen'. 'Vaker dan bij conventionele plannen zal een zorgvuldige afweging en motivering moeten plaatsvinden in het stadium van vergunningverlening.'

Voor het stelsel van aanlegvergunningen geldt ook het limitatief-imperatieve stelsel; is er met het uitvoeren van de werken of werkzaamheden geen strijd met het plan, dan moet de vergunning worden verleend.

Het plan zal daarom, behalve uiteraard een omschrijving van welke werken en werkzaamheden vergunningplichtig zijn, voldoende duidelijke criteria moeten bevatten om de voor weigering noodzakelijke strijd met de bestemmingsbepalingen te kunnen constateren.

Het weergeven in de voorschriften van criteria van kwalitatieve aard biedt meer ruimte om aan te geven welke waarden men tracht veilig te stellen en welke activiteiten dit beleid zouden kunnen verstoren.

Als enerzijds de mogelijkheid wordt geboden in het plan meer ruimte te geven om de intentie van het plan aan te geven, dan lijkt het anderzijds logisch dat die ruimte niet vervolgens wordt ingekaderd door op voorhand geformuleerde objectief bepaalde criteria, zoals dat tot voor de wetsherziening gebruikelijk was. In die zin zullen de boven bedoelde 'duidelijke criteria' niet noodzakelijkerwijs gezien moeten worden als 'objectief bepaalde' criteria.

Vanuit dit gezichtspunt is de onderhavige herziening van het bestemmingsplan buitengebied ontwikkeld.

Daarbij is overigens ook gebruik gemaakt van de reeds langere tijd bestaande opvatting van de Kroon dat het niet noodzakelijk is de te beschermen elementen (van bijvoorbeeld de veilig te stellen waarden) op de plankaart aan te geven, maar dat volstaan kan worden met vermelding ervan in (de aanhef van) een artikel in de planvoorschriften (zie bijv. KB Borne, 27 okt. '77, BR 1977 blz 986).

Waar het plan de binnen het plangebied voorkomende landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarden beoogt veilig te stellen, zijn de elementen waaruit die waarden zijn opgebouwd, zoals houtwallen, waterlopen, incidenteel voorkomende open agrarische gebieden, reliëf, openheid, houtopstanden, heggen, hydrologische verbindingen, infiltratie gebieden, faunaleef- en foerageergebieden, migratieroutes en laanbeplanting en ontsluitingspatroon in de gejuridificeerde gebiedsomschrijving van de betreffende bestemming (lid 2) als zodanig benoemd, zonder weergave ervan op de plankaart. In de toelichting is nader invulling gegeven aan deze elementen, waardoor een compleet pakket aan informatie voor handen is om mogelijke vrijstellings-, wijzigings- en vergunningverzoeken te kunnen afwegen. Voorts wordt het vastgestelde landschapsbeleidsplan als zowel uitvoeringsmiddel als informatiebron opgevoerd.

Het landschapsbeleidsplan omvat een groot aantal kaarten, waarop nauwkeurig het bestaan van bedoelde elementen is weergegeven.

De regeling van de aanlegvergunning is in de voorschriften opgenomen in artikel 15. Daarbij worden in lid 1 de vergunningplichtige werken en werkzaamheden opgesomd, alsmede, vanwege het collectieve karakter van de bepaling, voor welke bestemmingen de handeling vergunningplichtig is. Bij aanlegvergunningplichtige werken en werkzaamheden gaat het om in beginsel toegestane, in het normale gebruik van de gronden passende activiteiten, die echter vergunningplichtig zijn gesteld. Indien bepaalde bestemmingen niet zijn genoemd bij een werk of werkzaamheid, dan is deze derhalve in die niet genoemde bestemming niet toegelaten. Voor een nadere omschrijving van het begrip 'normaal onderhoud en beheer', zoals dit in artikel 15 wordt gebezigd voor uitsluiting van de vergunningplicht, wordt verwezen naar hoofdstuk 4, par. 4.7.

7.2.5 Vrijstellings-, wijzigings- en uitwerkingsprocedures

Op de in het plan opgenomen en op artikel 15 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening gebaseerde vrijstellingsmogelijkheden is ten aanzien van de daarvoor te doorlopen procedure hoofdstuk 4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing. Hoewel niet noodzakelijk, is voor de duidelijkheid in de voorschriften toch de toepasselijkheid van dit hoofdstuk aangegeven. In dat hoofdstuk is onder meer bepaald dat de aanvrager resp. belanghebbende bij afwijzing resp. verlening van de vrijstelling in de gelegenheid wordt gesteld schriftelijk of mondeling zijn zienswijze naar voren te brengen, alsmede de termijnen waarbinnen beslist moet worden.

Voor die gevallen van vrijstellingsmogelijkheden, waarin geoordeeld is dat door de verlening van vrijstelling een meer algemeen belang in geding kan zijn, is in het bestemmingsplan bepaald, dat de procedure genoemd in afdeling 3.4 van de Awb doorlopen moet worden. Dit heeft tot gevolg dat aan anderen dan de aanvrager, in procedurele zin een grotere mate van inbreng in de besluitvorming wordt toegekend. Zo moet bijvoorbeeld de aanvraag van de vrijstelling en het ontwerpbesluit op die aanvraag ter inzage worden gelegd.

In het onderhavige plan is van deze situatie sprake waar het betreft de vrijstelling voor de uitvoering van werken en werkzaamheden als onderdeel van een landinrichtingsplan, zoals in artikel 3 lid 3 is opgenomen.

Voor de wijzigings- en uitwerkingsbepalingen is de procedure genoemd in hoofdstuk 3, afdeling 3.4 (Awb) eveneens van toepassing. In afwijking van de in die afdeling genoemde periode van vier weken is in het plan twee weken ter inzage ligging bepaald, hetgeen mogelijk is omdat deze afdeling van z.g. 'facultatief-rechtelijke aard' is, hetgeen wil zeggen, dat het aldaar bepaalde van toepassing is, indien en voorzover dit nadrukkelijk in het bestemmingsplan is bepaald. Afwijking van de regeling blijft derhalve, althans op de in het bestemmingsplan aangegeven onderdelen, mogelijk.

7.2.6 Artikelgewijze behandeling

Artikel 3, Inleidende bepalingen

Lid 1.

De bestemmingsvoorschriften worden voorafgegaan door de inleidende bepalingen van artikel 3, waarvan lid 1 ten doel heeft de hiervoor toegelichte verhouding hoofd - overige bestemmingen vast te leggen. Naast het hiervoor ter zake naar voren gebrachte behoeven deze bepalingen geen verdere toelichting.

Lid 2.

In lid 2 onder a. is bepaald dat geluidgevoelige objecten ondanks hetgeen verder is bepaald niet mogen worden gebouwd in geluidzones zonder dat een ontheffing van GS is verleend. Het ligt in de bedoeling deze ontheffingsprocedure voor concrete gevallen (Hof te Dieren) aan te vangen op het moment dat het plan in ontwerp ter visie gaat, zodat de ontheffing verleend kan zijn op het moment dat het plan wordt vastgesteld.

De vaststelling van het bestemmingsplan vormt, met een artikel 19 WRO-procedure de enige rechtsgronden voor de ontheffingsmogelijkheid. Hieraan kleefte het bezwaar dat het ontheffingsverzoek dat geschiedt voorafgaand aan de vaststelling van een bestemmingsplan als het onderhavige, een hoge mate van willekeur in zich heeft. Lang niet alle bouw mogelijkheden, die het plan biedt zullen in de looptijd van het plan gerealiseerd worden. Het betreft nagenoeg uitsluitend tweede bedrijfswoningen bij agrarische bedrijven. Omdat niet op voorhand bekend is wie in de komende 10 jaar wel en wie geen behoefte aan een tweede bedrijfswoning heeft, worden deze bouw mogelijkheden afhankelijk gesteld van een artikel 19 WRO-procedure.

Onder b, c en d zijn minimum afstanden voorgeschreven voor alle bebouwing tot resp. de verharde weg, de spoorwegen en natuurlijk waardevolle beken. Onder voorwaarden is daarvan onder 2. een vrijstellingsmogelijkheid opgenomen.

Tenslotte is in lid 2 sub 1 onder e. weergegeven, dat bedrijfswoningen gelegen binnen 100 m. buiten het bouwperceel geacht worden bij het bouwperceel te behoren.

Lid 3.

Het derde lid heeft betrekking op landinrichtingsplannen en beoogt te bewerkstelligen dat de uitvoering van de landinrichting geen belemmering ondervindt van de werking van het bestemmingsplan. De wenselijkheid van deze regeling vloeit voort uit de omstandigheid dat niet alle gegevens van de ruilverkavelingen/landinrichting tijdig in dit plan verwerkt kunnen worden.

Met het oog op de in de Landinrichtingswet opgenomen bezwaarmogelijkheden tegen ruilverkavelingen/landinrichtingsplannen en de langdurige procedures dienaangaande, is in voldoende mate gewaarborgd, dat een afweging van betrokken belangen heeft plaatsgevonden voordat een dergelijk plan door Provinciale Staten wordt vastgesteld.

Daarbij worden, zoals ook in de Memorie van Toelichting op de Landinrichtingswet tot uitdrukking is gebracht, gezien de samenhang daarmee, zeker ook ruimtelijke belangen als belangrijk af te wegen onderdeel door Provinciale Staten betrokken.

Tegen de aanvankelijk in het plan opgenomen regeling, die er vanuit ging dat die werken en werkzaamheden geacht moesten worden met het plan in overeenstemming te zijn, mits door burgemeester en wethouders aanlegvergunning was verleend, bestond van de kant van de provincie bezwaar met het oog op de rechtszekerheid. Hoewel dit standpunt niet gedeeld wordt, is de regeling toch aangepast en is opgenomen dat burgemeester en wethouders vrijstelling kunnen verlenen voor de uitvoering van deze werkzaamheden, mits deze van beperkte betekenis zijn. Het gaat hierbij om de aanleg van ontsluitingswegen van agrarische kavels, het rechten van sloten en greppels e.d. De vrijstelling is uitsluitend vereist voor zover uiteraard deze werkzaamheden al niet behoren tot het normale agrarische gebruik van de gronden.

Aan de vrijstelling kunnen ter bescherming van aanwezige landschappelijke, cultuurhistorische of natuurwaarden voorwaarden gesteld worden die betrekking hebben op de wijze van uitvoering.

Lid 4.

Dit lid beoogt primair de bescherming van de kwaliteit van bodem en grondwater ten behoeve van de drinkwatervoorziening veilig te stellen in de beschermingsgebieden zoals deze door de provincie zijn vastgesteld. Het gaat hier niet om een dubbelbestemming, maar om een aanduiding. Daar waar de daadwerkelijke onttrekking van water, opslag en zuivering plaatsvindt hebben de gronden de dubbelbestemming 'Waterwingebied' gekregen (art. 28). Voorheen betrof het deels de gebieden die bescherming genoten ten aanzien van de kwaliteit van het grondwater, maar in 1993 zijn deze opgenomen in bodembeschermingsgebieden. De grenzen ervan komen grotendeels met elkaar overeen. Waar dit niet het geval is, zijn deze op de kaart aangepast.

Voor een nadere uiteenzetting met betrekking tot de draagwijdte van de provinciale milieuvordering Gelderland wordt verwezen naar hoofdstuk 5, par. 5.4.5.

In het onderhavige plangebied komen, zoals in par. 5.4.5 reeds vermeld, de beide in de milieuvordering onderscheiden gebiedscategorieën voor. Als stiltegebied is aangewezen het gebied van het Centraal Veluws Natuurgebied dat is gelegen tussen Rozendaal en Dieren, zich in noordelijke richting uitstrekkend tot zuidwest van Loenen. Door het ontbreken van ruimtelijke implicaties is dit gebied niet in het bestemmingsplan opgenomen.

Als categorie II is aangewezen het gebied ten noorden van Ellecom en ten westen van Dieren. Dit gebied komt nagenoeg overeen met het destijds als grondwaterbeschermingsgebied aangewezen gebied. Op de plankaart zijn de grenzen ervan aangegeven. Hier gelden derhalve de gebruiksbeperking genoemd in de provinciale verordening.

Lid 5

De mogelijkheid om eerst medewerking aan wijzigingen of uitwerkingen (met bouw mogelijkheden) van het plan te verlenen nadat gebleken is dat er geen onaanvaardbare verontreiniging in de bodem bevindt, berust op de provinciale wens zulks in het plan op te nemen. De gemeentelijke bouwverordening voorziet reeds in deze waarborg. Deze zal bij de beoordeling als basis worden gehanteerd.

Artikelen 4, 5, 6, 7 en 8, Hoofdbestemmingen

Lid 1.

In deze artikelen worden in lid 1 de doeleinden van de onderscheiden hoofdbestemmingen uitgedrukt.

Lid 2.

Hoewel de Kroon o.m. in zijn KB van 24-9-'84, Aardenburg, AB 1985, 287, de mogelijkheid kenbaar heeft gemaakt om de plantoelichting als toetsingskader te hanteren, is ten behoeve van de handhaving van het geformuleerde beleid in het tweede lid in hoofdlijnen de karakteristiek van de betreffende hoofdbestemming beschreven aan de hand van een opsomming van de elementen die de aanwezige en in het plan erkende waarden bepalen. Deze weergave is wenselijk geacht om de verzamelbegrippen "landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarde" concreter inhoud te geven in de voorschriften. Op deze wijze heeft bijvoorbeeld het voorkomen van verdichting door bebouwing als beleidsuitgangspunt ter handhaving van de landschappelijke waarde inhoud doordat inzichtelijk is dat één van de elementen die die waarde bepalen wordt gevormd door de openheid van het gebied.

Lid 3.

In lid 3 is in hoofdlijnen beschreven welk beleid voor het gebied voor ogen staat en op welke wijze de vergunningen, vrijstellingen en wijzigingen daaraan getoetst worden.

Hiervoor is reeds aandacht besteed aan het in de beschrijving in hoofdlijnen genoemde landschapsbeleidsplan als uitvoeringsmiddel enerzijds en bron van toetsing anderzijds. Dit plan, dat vooruitlopend op de voorbereiding van het onderhavige bestemmingsplan door de gemeente is vastgesteld, zal een belangrijke rol spelen als instrument waarmee de in het bestemmingsplan verwoorde beleids-intenties mede ten uitvoer gebracht kunnen worden.

Verwezen wordt in dit verband naar Kroonjurisprudentie, waarin de problematiek van voor en na de vaststelling van een bestemmingsplan op te stellen inrichtings- of beheerplannen (gebaseerd op/voortvloeiend uit het bestemmingsplan) wordt belicht. De KB's 2 oktober '90, 7 februari '91 en 17 juli '91 geven daarin een goed inzicht.

De in dit plan opgenomen regeling is met deze jurisprudentie in overeenstemming, nu het hier gaat om een reeds vastgesteld middel ter uitvoering van het bestemmingsplan en niet is gebaseerd op het stelsel van nadere eisen ex art. 15 WRO.

Overigens wordt opgemerkt, dat de essentie van dat landschapsbeleidsplan in het bestemmingsplan is verwerkt, waardoor toetsing doorgaans aan het bestemmingsplan zelf kan geschieden. Slechts in geval er twijfel bestaat omtrent te maken afwegingen zal het landschapsbeleidsplan de aanvullende informatie kunnen verschaffen.

Dat bij de toetsing de toelichting in ondersteunende zin betrokken wordt vloeit logisch voort uit de functie van de toelichting, n.l. om in het bestemmingsplan opgenomen onderdelen nader toe te lichten (zonder juridisch te binden) en de achtergronden van bepaalde maatregelen te belichten.

Daarmee kan worden voorkomen dat in het plan opgenomen juridische regelingen verzelfstandigen en een eigen leven gaan leiden, zonder daarbij nog een bijdrage aan het oorspronkelijk te bereiken doel te leveren.

Niet de regeling is van belang, maar meer de intentie waarmee de regeling in het leven is geroepen en dus het er door te bewerkstelligen doel.

Leden 4 t/m 9.

In deze leden worden de gebruikelijke gebruiks- en bebouwingsbepalingen weergegeven alsmede de vrijstellingsmogelijkheden en hun voorwaarden. Het betreft hier bepalingen die specifiek op de bestemming zijn gericht en niet thuishoren in de voor de hoofdbestemmingen gemeenschappelijke regelingen.

Om het gebruik van de (buiten het bouwperceel gelegen) gronden ten behoeve van niet als bouwwerken aan te merken mestzakken en foliebasins in de hand te houden, zijn deze in lid 5 van de bestemmingen Al, Aln en Na genoemd als strijdige gebruiksvormen, waarop een vrijstelling ex art. 11 van de voorschriften mogelijk is.

In de Aln-bestemming worden de bebouwingsbepalingen in lid 6 onder 1. vooraf gegaan door de juridische vertaling van hetgeen in hoofdstuk 5 uitvoerig is belicht omtrent de mogelijkheid om de bouwvergunningaanvraag te kunnen heroverwegen na weigering van een daarmee samenhangende milieuvergunning.

Verwezen wordt naar hoofdstuk 5. Hier wordt andermaal slechts opgemerkt, dat er niet sprake is van een (directe) koppeling tussen milieu- en bouwvergunningen en dat de heroverweging na weigering van de milieuvergunning niet zonder meer behoeft te leiden tot weigering van de bouwvergunning.

Deze gang van zaken is slechts mogelijk gemaakt in de Aln-bestemming, omdat alleen in deze, mede als agrarisch georiënteerde bestemming als uitgangspunt geldt, dat de agrarische bedrijfsvestigingen niet positief zijn bestemd op grond van planologische wenselijkheid (dat zijn ze aldaar namelijk niet), maar vanwege de ernstig nadelige economische gevolgen van het niet positief bestemmen ervan.

In de Na-bestemming was slechts één agrarisch bedrijf gevestigd. Omdat de agrarische bedrijfsvoering inmiddels is gestaakt is de bestemming omgezet in die van woondoeleinden.

Er is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen voor de nieuwvestiging van een agrarisch bedrijf in de Al-gebieden, voor zover het betreft een akkerbouw- of tuinbouwbedrijf of voor zover het betreft een bedrijfverplaatsing van een agrarisch bedrijf dat elders binnen de gemeente dan wel, in geval er een regionaal ammoniakreductieplan (ARP) bestaat, binnen die regio is gevestigd en er door die verplaatsing op de oude lokatie vanuit ruimtelijke overwegingen een betere situatie ontstaat. Wijziging kan verder uitsluitend onder een aantal voorwaarden, waaronder het verbod van aantasting van de landschappelijke waarde.

De beperking tot deze categorieën vloeit voort uit de ruimtelijke beperkingen die de daadwerkelijke uitoefening van andersoortige bedrijven illusoir maakt als gevolg van milieuaspecten. Daarbij dient te worden opgemerkt dat de achtergronddepositie in het Al-bestemde gebied ten oosten van Spankeren de gestelde norm overschrijdt. Verplaatsing van elders gevestigde bedrijven naar dit gebied zal daarom slechts mogelijk zijn voor zover die verplaatsing geschiedt op grond van het ARP.

In de Aln-gebieden is de nieuwvestiging geheel uitgesloten.

De kwetsbaarheid van het gebied zelf en een zeer vergaande overschrijding van de ammoniak-depositiegrens in relatie tot het streven naar reductie daarvan zijn tot die beperking de aanleiding. Uit in 1992 verrichte metingen blijkt dat de depositie van ammoniak in het gebied rond Rheden-Dieren tussen de 2000 en 3000 Mol/ha bedraagt. Het NMP 2 streeft ernaar om in 2010 te komen tot een depositie van 600 Mol/ha.

Voorts bestaan mogelijkheden het plan te wijzigen voor de bouw van mestopslagplaatsen buiten het bouwperceel in de Al en Aln bestemde gebieden. De concrete situatie ter plaatse kan daartoe noodzaken.

Voorts kan de bestemming Aln worden gewijzigd in de bestemming 'Natuurgebied met agrarisch gebruik' of 'Natuurgebied'. Dit is een gevolg van de wijziging van de in de eerdere versie van het plan gelegde bestemming op enkele van deze gebieden. De z.g. relatienotagebieden waren daarin als Na of N bestemd. Omdat de opvatting was dat hierdoor de vrijwillige basis, waarmee het relatienota beleid gestalte dient te krijgen, in het gedrang zou komen, zijn de betreffende gebieden gewaardeerd op hun huidige gesteldheid, en hebben de bestemming Aln gekregen. Na daadwerkelijke aankoop van de (toekomstige reservata's)gebieden door de commissie beheer landbouwgronden kan de bestemming worden gewijzigd in de bestemming Na als het agrarische gebruik onderdeel vormt van het beoogde natuurlijk beheer, of in de bestemming N als daarvan niet sprake is.

In de bestemming Natuurgebied met agrarisch gebruik (Na) zijn geen agrarische bouwpercelen toegestaan. Het laatste in die bestemming gelegen agrarische bedrijf in het gebied 'Het Klaphek' heeft zijn bedrijfsactiviteiten inmiddels gestaakt, als waardoor er in deze bestemming geen agrarische bouwpercelen meer voorkomen. In de bestemmingen Natuurgebied (N) en Multifunctioneel Bos (Bm) is bebouwing toegelaten uitsluitend middels vrijstellingen voor nadrukkelijk met de betreffende bestemming verband houdende bebouwing.

Bij de Bm-bestemming is in de doeleindenomschrijving zowel het multifunctionele als het duurzame karakter tot uitdrukking gebracht. In hoofdstuk 4 is nader aan de orde gesteld welk doel hiermee wordt beoogd. Op deze plaats wordt naar dat hoofdstuk verwezen. Onder beperkt recreatief gebruik wordt verstaan wandelen, fietsen e.d. In deze beide bestemmingen is een vrijstellingsmogelijkheid opgenomen voor de aanleg van fiets- en voetpaden. Deze vrijstellingen vormen een aanvulling op de in artikel 10 lid 1 genoemde aanleg van paden in alle hoofdbestemmingen in het kader van de uitvoering van een door de raad vastgesteld voet- en fietspaden plan.

De gemeenschappelijke bepalingen van Hoofdstuk III

Artikel 9, Woningsplitsing

Artikel 9 heeft betrekking op de woningsplitsing voor de agrarische bedrijfswoningen. Middels vrijstelling kunnen woningen van ten minste 700 m³

onder voorwaarden gesplitst worden. In beginsel heeft woningsplitsing de voorkeur boven de bouw van een tweede bedrijfswoning.

Artikel 10, Afwijkend gebruik/aanduidingen

Op het in de hoofdbestemmingen uitgedrukte reguliere gebruik van de gronden zijn enkele uitzonderingen mogelijk, die in artikel 10 in algemene zin worden opgesomd. In lid 1 sub 1 is voornoemde mogelijkheid opgenomen tot aanleg van voet- en fietspaden in het kader een door de raad vastgesteld fietspadenplan.

Het in sub 2 genoemde afwijkende gebruik betreft uitsluitend de gevallen die op de plankaart als zodanig zijn aangeduid.

Het betreft het aanbrengen van parkeervoorzieningen e.d. ten behoeve van de verwezenlijking van het 'Posbankbeleid', de toelaatbaarheid van een natuurobservatiepost, een pelsdierfokkerij, kwekerijen, vrijstaande paardenstallen, een theehuis (Koepel de Kaap), clubgebouwtjes, een paardenfokkerij en één intensieve veehouderij. Voor deze veehouderij geldt, dat hij met het oog op (de functies in) de omgeving bij voorkeur verplaatst en/of vervangen wordt door een passender agrarische bedrijfssoort. Deze wens is kenbaar gemaakt door de vermelding dat hij ter plaatse gevestigd mag zijn 'tot het moment waarop zodanig gebruik ter plaatse is gestaakt'. De agrariër kan voortgaan met zijn bedrijfsvoering, kan eveneens zijn bedrijf verkopen, maar als eenmaal het gebruik voor intensieve veehouderij is gestaakt, dan mag er geen nieuwe voor terugkomen.

In lid 2 is geregeld dat de gronden behorend bij een woning, maar als gevolg van de gehanteerde methodiek juridisch op de kaart niet als zodanig zijn te herkennen, in gebruik mogen blijven ten behoeve van de woning. In artikel 16, waar de woonbestemming wordt geregeld, is een koppelingsregiem opgenomen.

Artikel 11, Vrijstellingen m.b.t. gebruik

Naast de afwijkingen van het reguliere gebruik, zoals die in artikel 10 zijn opgesomd, is in artikel 11 de afwijking ervan via een vrijstellingsmogelijkheid opgenomen.

Sub a.

Het betreft hier een recreatief (mede)gebruik van een met name genoemde delen van de agrarische gronden en bebouwing welke door de Wet op de Openlucht-recreatie (Wor) mogelijk wordt gemaakt. In aanvulling op hetgeen reeds bij de behandeling van artikel 3 lid 2 hieromtrent is opgemerkt, wordt er melding van gemaakt dat het hier gaat om een beperking van de ruime mogelijkheden die de Wor biedt.

Het plan laat deze vorm van kamperen uitsluitend toe in de genoemde situaties. Omdat de invloed van het 'kamperen bij de boer' in relatie tot de werking van de Wet milieubeheer reeds in algemene zin is uitgesloten in de op basis van de Hinderwet/Wet milieubeheer gepubliceerde richtlijnen terzake, is hiervan verder geen melding gemaakt.

Sub b.

In sub b. wordt mogelijk gemaakt, dat in de Al of Aln gebieden van het gebruik van (delen van) de voormalige agrarische bebouwing vrijstelling kan worden gegeven voor een gebruik ten behoeve van burgerbewoning. Het gaat hier derhalve niet om een bestemmingswijziging, maar om een gebruiksvrijstelling. Deze vrijstelling richt zich op de situaties, waarin de kans nog bestaat dat na een bepaalde periode de bebouwing wederom voor agrarische doeleinden in gebruik zal worden genomen. Te denken valt bijvoorbeeld aan de tweede bedrijfswoning waarin door bedrijfsopvolging de gepensioneerde agrariër woonachtig blijft. Bij vertrek of overlijden kan de woning weer als agrarisch in gebruik komen, liever dan als burgerwoning verkocht. Deze regeling sluit aan bij de praktijk en geeft de gemeente de mogelijkheden op te treden tegen een sluipende toename van burgerwoningen in het buitengebied. Van het opbouwen van rechten die voortvloeien uit bestendig gebruik e.d. zal geen sprake zijn.

Sub c.

In dit sublid is plaats voor de hiervoor (leden 4 en 5 hoofdbestemmingen) vermelde vrijstelling voor mestzakken en foliebasins.

Sub d.

Als uitvloeisel van het voorgestane toeristisch recreatieve beleid zijn hier mogelijkheden opgenomen om de teruggang in agrarische activiteiten (en inkomsten) in recreatieve zin te compenseren. Het betreffen gebruiksvrijstellingen voor min of meer agrarisch aanverwante activiteiten als kaas-, kinder- en wolboerderij e.d.

Dit gebruik mag geen onevenredige toename van het gemotoriseerde verkeer teweeg brengen of inbreuk maken op aanwezige waarden.

Artikel 12, Wijzigingsbevoegdheid ex art. 11 WRO

Lid 1.

De in dit artikel opgenomen wijzigingsbevoegdheid heeft betrekking op een viertal onderdelen, het wijzigen van de agrarische bouwpercelen in bouwpercelen ten behoeve van agrarische hulpbedrijven (onder a.), het opheffen van de bebouwingsgrenzen van agrarische bouwpercelen (onder b.), het wijzigen van de bestemming in die van Verkeersdoeleinden, ten behoeve van een mogelijke reconstructie van het wegtracé nabij Ellecom en een rotonde ten noorden van Rheden en tenslotte de wijziging naar woondoeleinden.

ad a.

Het bepaalde onder a. maakt het mogelijk om, na beëindiging van de agrarische bedrijfsvoering, de bestemming van het in Al gelegen agrarische bouwperceel te wijzigen in de bestemming Agrarische hulpbedrijven (Bh) ten behoeve van agrarische hulpbedrijven. Hiermee verkrijgt deze bedrijfssoort mogelijkheden zich in deze gebieden te vestigen en te bouwen overeenkomstig het bepaalde in artikel 19, de bestemming Agrarische hulpbedrijven. Achterliggende gedachte voor deze wijzigingsmogelijkheid is enerzijds dat het agrarische hulpbedrijf qua functie past in

het buitengebied waar het agrarische gebruik ervan betreft, anderzijds om op deze wijze kapitaalvernietiging voor terugtrekkende agrariërs te kunnen beperken.

Deze wijziging mag uitsluitend plaatsvinden indien sprake is van landschappelijke inpasbaarheid, het beleid ten aanzien van te beschermen waarden niet wordt doorkruist en de bescherming van de belangen van de grondwaterbescherming geen gevaar oplevert en geen negatieve gevolgen voor in de nabijheid gelegen functies optreden.

ad b.

Na beëindiging van de agrarische bedrijfsvoering hebben burgemeester en wethouders krachtens onderdeel b. de bevoegdheid het betreffende bouwperceel op te heffen. In het voorgaande is tot uitdrukking gebracht dat daarmee uitsluitend de bouw mogelijkheden vervallen, omdat het bouwperceel slechts een bouwvlak is binnen de hoofdbestemming. Op de plankaart is dit tot uitdrukking gebracht door de arcering (voor zover aanwezig) van de hoofdbestemming over het bouwperceel te laten doorlopen. Na opheffing van de bebouwingsgrenzen sluit de bestemming van de grond aan bij de hoofdbestemming. Met deze wijzigingsmogelijkheid wordt beoogd dat na bedrijfsbeëindiging uitbreiding van de bebouwing voor een, met het oog op een in de toekomst gelegen, ander dan agrarisch doel kan worden voorkomen. Het vormt de basis voor de in artikel 11 opgenomen mogelijkheid het gebruik van (delen van) de bebouwing te wijzigen ten behoeve van het wonen (zie hetgeen daarover bij art. 11 sub b. is vermeld).

ad c.

Overwogen wordt het tracé van de Arnhemsestraatweg zodanig te verleggen dat de weg makkelijker aansluit op de A 348. Ten behoeve daarvan is in het plan een wijzigingsbevoegdheid opgenomen. Ook voor de aanleg van een rotonde in de Arnhemsestraatweg hoek Schietbergseweg is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen. Beide hebben ten doel de bestemming te kunnen wijzigen in die van 'Verkeersdoeleinden'.

ad d.

Hier is een wijziging opgenomen die in samenhang met de onder b. bedoelde opheffing van de bouwgrenzen gezien moet worden. Onder voorwaarden kan de agrarische bestemming van de bebouwing gewijzigd worden in die van woondoeleinden. Hoewel het beleid is gericht op stabilisering van burgerbewoning in het buitengebied, zou het niet terecht zijn om voorbij te gaan aan de belangen van de agrariërs die met bedrijfsbeëindiging worden geconfronteerd en van opvolging geen sprake is.

ad e.

Ten behoeve van de voormalige agrarische bebouwing aan de Badhuislaan nabij Laag Soeren is een wijzigingsmogelijkheid opgenomen naar de bestemming Recreatie, om de vestiging van een manege mogelijk te maken in het kader van het in hoofdstuk 3 par. 3.4.3. uiteengezette toeristisch recreatieve beleid.

ad f.

Ook de onder f. opgenomen wijzigingsmogelijkheid vloeit voort het recreatieve beleid. In het plan van 1975 was ter plaatse van het weilandje aan de Badhuislaan aan het Apeldoorns-Dierens kanaal de mogelijkheid opgenomen voor de bouw van een pension. De wijziging beoogt deze functie in het kader van een samenhangend beleid mogelijk te maken. In samenhang met de in de bestemming Spoorwegdoeleinden mogelijk gemaakte bouw van een stationnetje is hier voorts de realisering van een parkeerterrein mogelijk na wijziging van het plan. De lokatie zou kunnen dienen als verzamelpunt voor recreatief dagverblijf in de aangrenzende bosgebieden. Daarom is ook het treffen van voorzieningen voor fiets- en huifkarverhuur mogelijk.

Artikel 13, Vervallen

In voorgaande versies van het plan was hier een regeling ten behoeve van de bodembescherming opgenomen. Door wijziging in systematiek, mede naar aanleiding van een zienswijze, is deze regeling naar artikel 3 lid 4 en artikel 28 verhuisd. Daarmee is artikel 13 komen te vervallen.

Artikel 14, Energie- en communicatievoorzieningen

De in artikel 14 genoemde energie- en communicatievoorzieningen hebben een dubbelbestemming en zijn als zodanig op de kaart aangegeven. Het bepaalde in de leden 1 t/m 4 voorziet tezamen met de Belemmeringenwet Privaatrecht in voldoende mate in bescherming van de betreffende belangen. De betreffende leidingen hebben een beperkte bedrijfsdruk en diameter, en vallen in bedrijfsklasse 1. Dit wil zeggen dat ze zijn gelegen in gebieden met incidentele bebouwing. De volgens de circulaire 'Zonering langs hogedruk aardgastransportleidingen' in acht te nemen afstand bedraagt 4 m.

Artikel 15, Aanlegvergunning

Voor een beschrijving van dit collectieve aanlegvergunningstelsel wordt verwezen naar par. 7.2.4 onder b. van dit hoofdstuk. Voor een nadere omschrijving van het begrip 'normale onderhouds- en beheerswerkzaamheden' wordt verwezen naar hoofdstuk 4, par. 4.7.

De overige bestemmingen, Hoofdstuk IV

Artikel 16, Woondoeleinden (W)

Met dit artikel vangt het hoofdstuk betreffende de overige bestemmingen aan. In aanvulling op hetgeen in het begin van dit hoofdstuk reeds is opgemerkt kan het volgende nog vermeld worden. Door de regeling van deze bestemming, zoals die hier is opgenomen, is voor wat betreft de plankaart volstaan met een op basis van inventarisatie samengestelde weergave van de bestaande bebouwing. Hiermee wordt consolidatie beoogd, alsmede het voorkomen dat de bestemming woondoeleinden een te zwaar belang in het buitengebied gaat krijgen.

Lid 1.

De bestemming woondoeleinden wordt onderscheiden in subbestemmingen Wa. en Wb. Dit onderscheid houdt verband met het maximaal toelaatbaar geachte oppervlak aan bijgebouwen. Met name de subbestemming Wb heeft enige aandacht. Bij de behandeling van de in artikel 12 opgenomen wijzigingsbevoegdheid is vermeld dat ten behoeve van met name voormalige agrariërs de mogelijkheid is opgenomen om het maximum aantal van 50 m² aan bijgebouwen te kunnen overschrijden, met het oog op het in beperkte mate houden van enig vee. Deels zijn deze overschrijdingen reeds opgenomen op de plankaart, deels echter zal de behoefte daaraan zich manifesteren gedurende de looptijd van het plan. Daartoe en voor de overige burgers, die dus niet behoren tot de categorie stoppende agrariërs, is in de woonbestemming voor dat doel een vrijstelling opgenomen. De subbestemmingscategorie blijft na vrijstelling derhalve gehandhaafd.

Lid 3 sub b. en lid 5 onder a.

Lid 3 geeft de bebouwingsbepalingen met betrekking tot bijgebouwen en woninguitbreidingen en lid 5 kent daarop een aantal vrijstellingen.

Uitbreiden van woningen kleiner dan 500 m³ tot een volume waarmee ze in aanmerking komen voor splitsing (>900 m³) is door het bepaalde in lid 3 sub b. uitgesloten. Hiermee wordt wildgroei voorkomen, hetgeen eveneens de strekking is van de woningsplitsingsregeling van lid 5 sub a.

Teneinde woningen met een naar huidige woonmaatstaven aanvaardbaar volume te behouden is volgens dat lid woningsplitsing eenmalig toegestaan voor woningen waarvan het volume na splitsing ten minste nog 450 m³ bedraagt.

Lid 4 en lid 5 onder c.

Voor de uitoefening van aan huis gebonden beroepen dient volgens lid 4 de woning ten minste een volume van 600 m³ te hebben, waarvan ingevolge lid 5 onder c. vrijstelling mogelijk is voor woningen van 300-600 m³. Het overigens in lid 4 bepaalde blijft, nu uitsluitend vrijstelling wordt gegeven van het onder b. bepaalde, onverkort van toepassing.

Lid 6.

Naar aanleiding van zienswijzen is een wijzigingsmogelijkheid opgenomen voor een woning aan de Badhuislaan naar horecadoeleinden.

Artikel 17, Landhuizen (L)

Lid 1.

Naar aanleiding van de ingebrachte zienswijzen zijn behalve de bebouwing ook de cultuurhistorisch waardevolle gronden behorend tot de landhuizen in deze bestemming opgenomen. Daarmee komen deze waarden beter tot uitdrukking dan in de aanvankelijke Natuurbestemming.

Binnen deze bebouwing is, overeenkomstig de huidige praktijk, een drietal functies mogelijk, welke onderling uitwisselbaar zijn. Het bouwvolume van de landhuizen en bijgebouwen noodzaakt vanuit economisch oogpunt tot deze flexibiliteit. Er is wel een voorbehoud gemaakt, dat in lid 4 tot uitdrukking is gebracht, namelijk dat het

gebruik is toegestaan zoals dit bestond op het moment dat het plan rechtskracht verkrijgt. Voor het andere toegestane gebruik is een vrijstelling vereist (lid 5). Deze wordt verleend als is voldaan aan een aantal in dat lid 5 genoemde voorwaarden. Mede op grond van de eerder uitgedrukte waarde van de landhuizen en de prioriteit die daarbij uitgaat naar handhaving daarvan boven bescherming van de erin gevestigde functie, zijn eventuele in de landhuizen gevestigde functies in de sfeer van openbare en bijzondere doeleinden niet als zodanig (sub)bestemd (zie art. 21). Mede door het geven van een bestemming Landhuizen wordt die prioriteit beter tot uitdrukking gebracht.

Lid 2 en 3.

Het consoliderend karakter komt met name tot uitdrukking in lid 3, waarin bepaald is dat in beperkte mate mag worden uitgebreid.

Deze uitbreidingsmogelijkheid voor hoofdebouwen is eveneens naar aanleiding van zienswijzen toegevoegd.

Voor het nieuw te bouwen landhuis binnen de buitenplaats Hof te Dieren is ter plaatse van het voormalige landhuis een bouwvlak opgenomen van 50 bij 50 meter en een bebouwingpercentage van 40. De goot- en bouwhoogten zijn beperkt tot 12 resp. 15 meter. Hierbinnen kunnen de beoogde 12 appartementen met eventuele bijgebouwen ruimschoots een plaats vinden.

Voor het appartementengebouw is door GS bij besluit van 17 juli 1995, nr. mw 95.34514-6023032 ontheffing inzake de Wet geluidhinder verleend.

Lid 4.

In dit lid is tot uitdrukking gebracht wat hiervoor bij lid 1 met betrekking tot het gebruik reeds is belicht.

Lid 7.

Ter bescherming van de waarden is een aanlegvergunning vereist voor aanleggen en verharding van paden en wegen en voor het aanbrengen van leidingen.

Artikel 18, Bedrijven (B)

Bedrijven zijn qua lokatie gefixeerd. Op die lokaties zijn die bedrijven toelaatbaar, die niet direct een bedreiging vormen voor de omgeving en dus vallen in de categorie 1 t/m 3 van de bedrijvenlijst. Onder bedrijven wordt niet verstaan detailhandel, anders dan als zeer ondergeschikt onderdeel van de bedrijfsactiviteiten.

Lid 4.

Nu de agrarische hulpbedrijven in artikel 19 apart bestemd zijn, zou dit formeel een discussie kunnen ontlokken over de vraag of deze zich nu wel of niet op de als 'Bedrijven' bestemde gronden zouden mogen vestigen. Uitgangspunt is, dat agrarische hulpbedrijven beter in het buitengebied passen dan overige bedrijfsoorten. Daarom is in lid 4 opgenomen dat ook deze bedrijfsoort zich binnen deze bestemming mogen vestigen. Het bestemmingsvlak is tevens bebouwingsvlak, waarvoor een bebouwingspercentage geldt.

De niet onder a. genoemde bedrijven zijn toelaatbaar tot het moment dat bedoeld gebruik is gestaakt. Dit zal in de praktijk er op neerkomen dat er zich een wel onder a. genoemd bedrijf vestigt. Vanzelfsprekend betekent de regeling ook, dat indien het gevestigde bedrijf qua activiteiten of omvang wordt teruggebracht tot het niveau van de categorie 1, 2 of 3, deze vanaf dat moment in overeenstemming is met het bepaalde onder a.

Wordt de bedrijfsvoering stopgezet dan zijn er twee mogelijkheden; ofwel er vestigt zich een bedrijf van dezelfde soort, waarvoor de afbouwregeling nog steeds van kracht is, ofwel er vestigt zich een toelaatbaar bedrijf (agrarisch hulpbedrijf of een niet-milieuvergunningplichtig/categorie 1, 2 of 3 bedrijf), waardoor vestiging van de oorspronkelijke bedrijfsoort voor de toekomst is uitgesloten.

Deze regeling beoogt te voorkomen dat bedoelde bedrijven wegbestemd zouden moeten worden. Behalve dat met deze regeling een vollediger beeld van de werkelijke situatie verkregen wordt, kunnen negatieve financieel-economische gevolgen voor de betreffende belanghebbenden beperkt of voorkomen worden. Tevens wordt het mogelijk gemaakt in voorkomende gevallen de ontwikkeling naar het te bereiken doel beter te sturen en te stimuleren.

Lid 5.

In lid 5 is een vrijstellingsmogelijkheid ten behoeve van de bouw van een tweede bedrijfswoning opgenomen. Daarbij moet zijn aangetoond dat de bedrijfstechnische noodzaak daartoe aanwezig is. De bouw dient binnen het aangegeven bouwperceel plaats te vinden.

Lid 6.

Indien zich ter plaatse een agrarisch hulpbedrijf vestigt kunnen burgemeester en wethouders de bestemming wijzigen in de bestemming Bh met als doel de vestiging op termijn van niet-hulpbedrijven te voorkomen.

Indien geen gebruik wordt gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid, is voor de betreffende agrarische hulpbedrijven artikel 18 gewoon van toepassing.

Ook de wijziging naar woondoeleinden is mogelijk, hoewel beperkt tot bedrijfswoningen. Dit mag uitsluitend in geval van bedrijfsbeëindiging en betekent een ruil van een bedrijf tegen een burgerwoning. Per saldo een verbetering van de situatie.

Artikel 19, Agrarische hulpbedrijven (Bh)

Vanuit de gedachte dat agrarische hulpbedrijven een nauwe relatie hebben met agrarische bedrijven en daardoor met het buitengebied, heeft deze bedrijfsoort een aparte bestemming gekregen.

Een ruimer bouwperceel met bebouwingspercentage geeft deze bedrijven iets meer ruimte dan gewone bedrijven hebben. Wordt van de vrijstelling voor de maximaal toelaatbare bouwhoogte in de A1 resp. A1n-gebieden gebruik gemaakt dan kunnen burgemeester en wethouders voorwaarden stellen betreffende maatvoering en situering.

Vrijstelling kan eveneens onder de voorwaarden, genoemd onder a. van lid 4 verleend worden van het uit artikel 12 lid 1 onder a. voortvloeiende bebouwingsper-

Lid 2.

Voor zover de gronden bepaalde waarden hebben, draagt dit lid er toe bij, dat deze waarden gehandhaafd worden. De aanwezigheid van waarden wordt verondersteld indien het gebied voor ten minste 50 % wordt omsloten door de bestemming en Aln, Na, N of Bm, dan wel meerdere daarvan. Voor uit te voeren werken en werkzaamheden geldt een aanlegvergunningplicht die overeenkomt met die van het kwalitatief laagst aangrenzende bestemmingsgebied van deze vier bestemmingssoorten. Aln is de laagste, daarna Na, dan Bm en tenslotte N. De bedoelde kwaliteit heeft uiteraard betrekking op de waardebepalende elementen en niet op gebruiks- of marktwaarde.

Bovendien kunnen ter bescherming van die waarden door B&W nadere eisen worden gesteld ten aanzien van de situering van de voorzieningen. Deze mogen overigens een efficiënte bedrijfsvoering niet onevenredig in de weg staan.

Lid 3.

Voor kampeerterreinen is bebouwing in beperkte mate mogelijk, hetgeen voortvloeit uit de functie ervan. Echter voor het in kwetsbaar gebied gelegen terrein Beekhuizen is bebouwing uitsluitend in mobiele sfeer toegelaten. In hoofdstuk 3 par. 3.4.3 is e.e.a. hieromtrent nader belicht.

Lid 4.

Meer mogelijkheden ter zake heeft de subbestemming recreatiecentrum, die gegeven is aan camping De Jutberg. Zomerhuisjes en stacaravans mogen gebouwd (geplaatst) worden. Het in lid 4 sub 2.a genoemde bebouwde oppervlak heeft betrekking op zowel de voorzieningen als ook de zomerhuisjes en stacaravans. Het huidige terrein van recreatiecentrum De Jutberg is 17.94 ha. groot, waarvan 8530 m² bebouwd is. Dit is 4.75% van het terreinoppervlak. Uitbreiding tot 7 % betekent een bebouwingstoename met 4030 m², zodat er een totaal bebouwd oppervlak zal kunnen ontstaan van 12560 m². Een belangrijk deel daarvan zal worden aangewend voor verbetering van de bestaande huisjes en caravans, alsmede voor het concentreren van centrale voorzieningen. Door het karakter van de betreffende onderneming is meting van percentages niet eenvoudig ten uitvoer te brengen. Dientengevolge is in het plan een gemiddeld maximaal bebouwd oppervlak van 700 m² per hectare opgenomen, hetgeen overeenkomt met voornoemde 7% voor het gehele gebied.

Indien de milieubelemmeringen, veroorzaakt door de nabij gelegen varkensfokker, ten einde worden gebracht, is niet uitgesloten dat terreinuitbreiding wenselijk zal blijken. Het is echter de vraag of dit direct aangrenzend aan de bestaande terreinen zal kunnen geschieden. Als de tot eenzelfde recreatiebedrijf behorende terreinen niet meer aaneen sluiten kan zich de vraag voordoen of de toegelaten bebouwing (bijv. het aantal bedrijfswoningen) per afzonderlijk gebied geldt of per bedrijfseenheid. Om hierin op voorhand duidelijkheid te verschaffen is bepaald dat een en ander geldt per recreatiecentrum. Dit maakt een onderlinge uitwisselbaarheid mogelijk, waarbij het totaal moet voldoen aan de in de voorschriften opgenomen maatvoering. Voor het overige wordt verwezen naar hetgeen hiervoor, in het algemene deel van de toelichting op deze bestemming is vermeld.

Leden 5 en 6.

De in lid 5 opgenomen regeling heeft betrekking op de bestaande zomerhuisjesterreinen, de z.g. HAL-huisjes en de huisjes boven de Wildwal, Heuven. Het aantal te bouwen huisjes is gelimiteerd op de kaart weergegeven.

Lid 6 heeft betrekking op het stacaravan-gebiedje boven het informatiecentrum van Natuurmonumenten, nabij de Schietbergseweg. Ook hier is de bestaande situatie gefixeerd.

Artikel 24, Water

In deze bepaling worden de binnen het plangebied voorkomende watergangen en andere waterpartijen geregeld. In de beschrijving in hoofdlijnen, die aan dit artikel is gevoegd, is tot uitdrukking gebracht dat de diversiteit aan functies gehandhaafd dient te blijven. Op grond van het landschapsbeleidsplan, waarnaar verwezen wordt, zal er over de functie van de betreffende watergang geen misverstanden hoeven te bestaan. Bij de bescherming worden ook de oevers begrepen.

Met het oog op de ideeën die zich ontwikkelen om tot een intergemeentelijk recreatief beleid te komen voor het Apeldoorns-Dierens kanaal zijn vrijstellingsmogelijkheden opgenomen om aanlegplaatsen e.d. voor 'stille' waterrecreatie, zoals kanoën en waterfietsen.

Artikel 25, Verkeersdoeleinden

Zoals eerder vermeld zijn onverharde wegen en paden en een deel van de fietspaden niet opgenomen in de verkeersbestemming.

Lid 3 sub c. speelt met de verbale weergave van het aantal rijstroken in op de mogelijkheden die artikel 15 onder b van het Besluit op de Ruimtelijke Ordening 1985 terzake biedt. Omdat het dwarsprofiel uitsluitend een beeld geeft van de met de kaart corresponderende plaats van de dwarsdoorsnede, geeft het nauwelijks een objectief algemeen beeld van de betreffende weg. Op grond hiervan is in het onderhavige plan gekozen voor het alternatief daarvan, namelijk het in de voorschriften aangeven van het aantal rijstroken.

Omdat alle wegen, behoudens de A 348 (de voormalige Rijksweg A 48), binnen het plangebied twee rijstroken hebben, heeft het de voorkeur gehad, gezien ook de omvang van het plangebied, dit aantal niet op de plankaart maar in de voorschriften i.c. art. 25 lid 3 onder 2, aan te geven. Het aantal van 4 rijstroken van de A 348 is als gevolg hiervan wel op de kaart aangegeven.

Artikel 26, Spoorwegdoeleinden

In dit artikel worden de spoorverbindingen geregeld. Voor de aangrenzende gronden geldt hetgeen vermeld is in artikel 9 lid 1 onder d. inzake de in acht te nemen afstanden van bebouwing tot het spoor.

Ter plaatse waar dit op de kaart is aangegeven is een stationnetje mogelijk, dat voor recreatieve doeleinden kan worden aangewend. Ook in toeristisch recreatieve sfeer is daar een aantal activiteiten mogelijk, zoals fietsverhuur e.d.

Artikel 27, Groenvoorzieningen

Ten behoeve van het veiligstellen van de afschermende begroeiing langs het industrieterrein bij Spankeren is deze bestemming opgenomen. Zoals in hoofdstuk 6 reeds is vermeld, zal deze strook dienen ter compensatie van het bosbestand in het te bebouwen gebied tussen de Harderwijkerweg en de Beverodelaan te Dieren. Voorts is een trapveldje mogelijk gemaakt, dat elders in de kern heeft moeten verdwijnen.

Artikel 28, Waterwingebied, deels dubbelbestemming

Deze bestemming is onderscheiden in de subbestemming Wwg.1 en Wwg.2. De gronden die naast gebruik voor agrarische en bosbouw doeleinden worden aangewend voor de onttrekking van water hebben een dubbelbestemming gekregen, Wwg.1. Waar tevens de opslag en zuivering plaatsvindt is aan de gronden een Wwg.2 bestemming gegeven. Binnen het bouwvlak mag gebouwd worden, waarmee de daarvoor noodzakelijke bouwwerken worden veiliggesteld.

Artikel 29, Waterstaatsdoeleinden

Deze dubbelbestemming is gelegd op de gronden waar rechten gelden van Waterstaat. In het aanlegvergunningstelsel is een wisselwerkig tot stand gebracht tussen de andere (hoofd)bestemming en deze bestemming Waterstaatsdoeleinden. Voor de afwegingen die met betrekking tot de te beschermen belangen hebben plaatsgevonden wordt verwezen naar die artikel-behandeling en hoofdstuk 5.

Hoofdstuk V, Algemene-, overgangs- en slotbepalingen

In dit hoofdstuk zijn de standaardbepalingen opgenomen met betrekking tot verboden en voortgezet gebruik en enkele bouw- en vrijstellingsbepalingen.

In sub 2 van lid 1 van artikel 30, de algemene gebruiksbepaling, is het **kamperen** buiten de in het plan uitdrukkelijk opgenomen mogelijkheden uitgesloten. Deze toevoeging is wenselijk geworden door de inwerkingtreding van de Wet op de openluchtrecreatie, die in de plaats is getreden van de Kampeerwet.

Opgemerkt wordt dat de standaardbepaling met betrekking tot voortzetting van het van het plan afwijkende gebruik van gronden en bouwwerken met betrekking tot de peildatum is aangevuld. Het tijdstip van kracht worden van het plan of het betreffende planonderdeel. Deze aanvulling is een gevolg van de mogelijkheid van gedeeltelijke onherroepelijkheid. Onherroepelijk worden die onderdelen van het plan waartegen bij GS geen bezwaren zijn ingediend en waaraan dat college tevens zijn goedkeuring heeft gegeven. Gevolg van deze, bij wetsherziening van '85 ingevoerde mogelijkheid van gedeeltelijke goedkeuring is, dat de integrale onherroepelijkheid van het plan gefaseerd kan plaatsvinden. Hierdoor kan discussie ontstaan omtrent de peildatum waarop het plan met betrekking tot bestaand gebruik als onherroepelijk moet worden beschouwd. Daarom is in deze overgangsbepaling met betrekking tot het gebruik opgenomen dat als peildatum geldt het tijdstip waarop het betreffende planonderdeel onherroepelijk is geworden.

HOOFDSTUK 8

ARTIKEL 10 BRO-OVERLEG EN INSPRAAK RESULTATEN

8.1 Artikel 10 Bro-overleg

In de inleiding van deze toelichting is er reeds melding van gemaakt, dat de aanvankelijke opzet was om een technische herziening van het vigerende bestemmingsplan in procedure te brengen. Naar aanleiding van de inspraak en het artikel 10-overleg is besloten gevolg te geven aan de verzoeken om het plan integraal te herzien en het doorlopen artikel 10-overleg te beschouwen als basis voor verdere behandeling.

De hieronder weergegeven inhoud van de in het kader van het artikel 10 Bro-overleg gemaakte opmerkingen zijn als gevolg van de ingeslagen weg derhalve voor een deel achterhaald. Omwille van de zuiverheid en omdat zij hebben bijgedragen aan de totstandkoming van het onderhavige plan, zijn zij wel weergegeven.

Van de volgende instanties zijn reacties ontvangen:

1. Landbouwschap
2. Natuurmonumenten
3. Provincie Gelderland, afd. gemeentelijke zaken
4. Inspectie Volksgezondheid
5. Inspectie Volkshuisvesting
Ministerie van Financiën
Rijksdienst Monumentenzorg
Ministerie van Economische Zaken
6. Ministerie van Defensie
7. Rijkswaterstaat
8. Landbouw Natuur en Openluchtrecreatie, dir. LNO
9. Zuiveringschap Oostelijk Gelderland
10. N.V. Nederlandse Gasunie
11. N.V. Nederlandse Spoorwegen
12. N.V. Waterleidingmij. Oostelijk Gelderland
13. Gemeente Angerlo
14. Gemeenten Doesburg, Brummen en Westervoort

Hieronder volgt een korte weergave van de opmerkingen en een daarop geformuleerd antwoord. De tussen haken gestelde verwijzingen naar bestemmingen of artikel(leden) verwijzen naar het huidige plan.

1. HET LANDBOUWSCHAP

- a. Ten opzichte van het vigerende plan is de begrenzing van het plangebied in het gebied Worth-Rheden enigszins aangepast. Echter alleen het gedeelte van de intussen goedgekeurde partiële herziening is binnen de begrenzing van het nieuwe plan opgenomen.